

ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ
กรณีศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

นิรุต เกลิมชัยสถิตกุล

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
ธันวาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ นีรุต เฉลิมชัยสถิตกุล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....^{เห็นแก่} ^{เลี่ยมสุวรรณ}.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

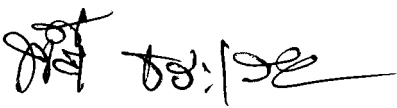
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..........ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ)

.....^ด ^{Don Om}.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ลือชัย วงษ์ทอง)

.....^{เห็นแก่} ^{เลี่ยมสุวรรณ}.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนี ธารเสนา)
วันที่...17...เดือน.....ธันวาคม.....พ.ศ....2558.....

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตาจากคณาจารย์ทุกท่านที่เกี่ยวข้องเวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความสมบูรณ์ที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้คือ ดร. เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบแก้ไขอย่างใกล้ชิด

ขอขอบคุณ ดร. เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ร่วมด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ ดร.กิจฐเขต ไกรวาส และอาจารย์กาญจนา บุญยัง เพื่อพิจารณาตรวจสอบนิยามและแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มีความชัดเจนถูกต้องหรือไม่ รวมทั้งการพิจารณาสำนวนภาษาที่ใช้ในข้อความว่าสอดคล้องกับลักษณะที่ต้องการวัดหรือไม่เพื่อให้เครื่องมือมีความตรงในเนื้อหา

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องอีกหลายท่าน ซึ่งไม่ได้เอ่ยนาม ได้ทั้งหมด ณ ที่นี้ ที่ให้การช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งผู้ตอบแบบสอบถามที่กรุณาให้ข้อมูลต่าง ๆ บิดามารดาที่ให้ทุนในการวิจัย และเพื่อน ๆ ที่ให้คำแนะนำ ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งเป็นกำลังใจให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

นิรุต เกลิมชัยสถิตกุล

57930226: กลุ่มวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: ความรู้/ทัศนคติ/ กองทุนการออมแห่งชาติ/ อำเภอพนัสนิคม

นิรุต เถлимชัยสถิตกุล: ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กรณีศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี (PUBLIC KNOWLEDGE AND ATTITUDE TOWARD NATIONAL SAVING FUND: A CASE STUDY OF PHANATNIKHOM DISTRICT, CHON BURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ, ปร.ด., 68 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การศึกษาเรื่อง “ความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กรณีศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้กับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ และเพื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติของประชาชนจำแนกตามการเป็นสมาชิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 15-60 ปี ในเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ซึ่งคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยการวิเคราะห์อำนาจของการทดสอบ (Power analysis) สำหรับสถิติ Correlation โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power 3.1.9.2 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 138 คน และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) และทดสอบค่าที (t-test) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี รู้จักกองทุนการออมแห่งชาติร้อยละ 73.19 และมีเพียงร้อยละ 21.74 ที่เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ มีความรู้เกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ อยู่ในระดับน้อย และระดับทัศนคติที่ดีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ อยู่ในระดับดีทุกด้าน และพบว่าความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติมีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย สำหรับการเปรียบเทียบประชาชนที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิก พบว่ามีระดับความรู้เกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นสมาชิกจะมีความรู้มากกว่าประชาชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก และประชาชนที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกมีระดับทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติมีทัศนคติดีกว่าประชาชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก

57930226: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A. (GENERAL
ADMINISTRATION)

KEYWORDS: KNOWLEDGE/ ATTITUDE/ NATIONAL SAVING FUND/
PHANATNIKHOM DISTRICT

NIRUT CHALOEMCHAISATHITKUL: PUBLIC KNOWLEDGE AND ATTITUDE
TOWARD NATIONAL SAVING FUND: A CASE OF STUDY PHANATNIKHOM
DISTRICT, CHON BURI PROVINCE. THESIS ADVISOR: TIENKAEW LIEMSUWAN,
Ph.D., 68 P. B.E. 2016.

This study aimed to investigate level of public knowledge and attitude toward National Saving Fund in Phanatnikhom District, and to investigate the relations between the knowledge and attitude, and to compare the knowledge and attitude according to public's membership of the Fund. The sample derived from multi-stage sampling, through power analysis for correlation with the use of G*Power 3.1.9.2, consisted of 138 Phanatnikhom residents from 15-60 years of age. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, Person product moment correlation coefficient, and t-test at .05 level.

The study revealed that only 73.19% of Phanatnikhom residents learned about National Saving Funds and only 21.7% of those members of the Fund had knowledge about the Fund, which was found to be in a low level. Public attitude toward the Fund in all aspects was found to be in a good level. Knowledge and attitude was found to be in a low level of positive relation at .05 level of statistical significance. The knowledge about the Fund of those members of the Fund and the non-members were found to be different at .05 level, and members of the Fund were revealed to know more about it than the non-members.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในกาวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ.....	12
ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติ.....	16
พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554.....	17
ข้อมูลทั่วไปอำเภอพนัสนิคม.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
เกณฑ์การแปลผล.....	37
4 ผลการวิจัย.....	39
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	39
ตอนที่ 2 ความรู้ของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กรณีศึกษาอำเภอ พนัสนิคม จังหวัดชลบุรี.....	40
ตอนที่ 3 ทักษะคิดของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กรณีศึกษาอำเภอ พนัสนิคม จังหวัดชลบุรี.....	43
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
สรุปผลการศึกษา.....	51
อภิปรายผล.....	52
ข้อเสนอแนะ.....	54
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก.....	60
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	68

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี.....	25
2 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลทั่วไป.....	39
3 จำนวน ร้อยละ การรู้จักและการเป็นสมาชิกของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออม แห่งชาติ.....	40
4 จำนวน ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้ต่อกองทุนการออมแห่งชาติในระดับต่าง ๆ ...	41
5 จำนวน ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้ต่อกองทุนการออมแห่งชาติ.....	41
6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ โดยรวมและรายด้าน.....	43
7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชนเรื่องทัศนคติที่มี ต่อกองทุนการออมแห่งชาติด้านวัตถุประสงค์.....	44
8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชนเรื่องทัศนคติที่มีต่อ กองทุนการออมแห่งชาติด้านสมาชิก.....	45
9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชนเรื่องทัศนคติที่มีต่อ กองทุนการออมแห่งชาติด้านสิทธิประโยชน์.....	46
10 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อกองทุนการออม แห่งชาติ.....	49
11 การเปรียบเทียบระดับความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามการเป็น สมาชิก.....	49
12 การเปรียบเทียบระดับทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามการเป็น สมาชิก.....	50
13 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	50
14 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ.....	61
15 ค่าความยากง่ายรายชื่อของแบบสอบถามความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ.....	62

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
2 การสุ่มตัวอย่าง.....	34

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การออม คือ ส่วนต่างระหว่างรายได้และรายจ่ายเป็นการเสียดสละที่จะไม่ใช้จ่ายในวันนี้ โดยเลือกที่จะเก็บสะสมเงินจำนวนดังกล่าวให้เพิ่มพูนมากขึ้นสำหรับใช้จ่ายวันหน้า (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2550) ความสำคัญในการออมนั้นมีเหตุผลหลายประการ โดยแต่ละบุคคลอาจมีเหตุผลแตกต่างกันออกไป เพื่อใช้จ่ายในยามชรา บุคคลทั่วไปเมื่อขณะที่ยังมีงานทำย่อมมีรายได้ไว้ใช้จ่าย แต่เมื่อถึงคราวชราจะเป็นช่วงที่มีรายได้ลดลงหรืออาจไม่มีรายได้เลย แต่ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายซึ่งการใช้จ่ายอาจมีเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดการออมในช่วงชีวิตที่มีรายได้มากพอที่จะเหลือเก็บไว้ใช้จ่ายเมื่อวัยสูงอายุ เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เพื่อการศึกษา เพื่อที่อยู่อาศัย เพื่อลงทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อไว้ซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างหลักประกันเพื่อหาผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ เพื่อจัดตั้งธุรกิจ เพื่อเก็บไว้เป็นมรดก เป็นต้น (วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และวลัยภรณ์ อัคระนันท์, 2530 อ้างถึงใน กฤษฎี ยิวคิม, 2555) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 84 บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ จัดให้มีการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราแก่ประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างทั่วถึง ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีระบบการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราภาพที่ครอบคลุมภาคประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ โดยมีผู้ที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองจำนวนประมาณ 35 ล้านคน หรือร้อยละ 53 ของประชากรทั้งหมด (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2553) ขนาดของประชากรไทยคงตัวอยู่ที่ประมาณ 65 ล้านคน แต่โครงสร้างอายุของประชากรเปลี่ยนไปอย่างมาก มีอัตราการเพิ่มที่ต่ำ และมีแนวโน้มว่าจะหยุดขยายตัว จากการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของประชากรเป็นที่แน่ชัดว่า คนไทยจะยิ่งอายุเฉลี่ยสูงขึ้น และในอีก 40 ปีข้างหน้า ถ้าภาวะเจริญพันธุ์ลดต่ำลงไปอีก ประชากรไทยจะประกอบไปด้วยเด็กเพียงประมาณร้อยละ 12 วัยแรงงานประมาณร้อยละ 65 และประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไป มากถึงร้อยละ 23 หรือเกือบ 1 ใน 4 จะทำให้ประเทศไทยจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (ปราโมทย์ ประสาทกุล และปัทมา ว่าพัฒน์วงศ์, 2555) ดังนั้นจึงส่งผลให้ประชาชนกลุ่มดังกล่าวมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในความยากจนในวัยชรา

กระทรวงการคลังจึงมีนโยบายในการจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อให้มีระบบการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราภาพที่ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนภาคแรงงาน ซึ่งส่วนใหญ่ของประเทศที่เป็นแรงงานนอกระบบยังไม่ได้รับความคุ้มครองเพื่อชรา

ภาพอย่างทั่วถึง จึงทำให้บุคคลเหล่านี้มีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในความยากจนในวัยสูงอายุ อันเนื่องมาจากไม่มีช่องทางหรือโอกาสเข้าถึงระบบการออมเงินในขณะที่อยู่ในวัยทำงาน เพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายของชีวิต ตลอดจนเพื่อเป็นการสร้างวินัยในการออมของประชาชนคนไทย ในวัยทำงาน จึงสมควรจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นช่องทางการออมขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้ที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองเพื่อการชราภาพให้ได้รับผลประโยชน์ในรูปแบบบำนาญ อันเป็นการสร้างความเท่าเทียมและความเป็นธรรมในการดูแลจากภาครัฐ (จิตรา เพียรล้ำเลิศ, 2555) การจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ มีการตั้งโครงการจัดตั้งตั้งแต่ปี 2554 แต่ไม่ได้รับการอนุมัติ ในปี 2558 รัฐบาลจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติได้สำเร็จและสามารถสมัครสมาชิกได้ตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2558

พื้นที่อำเภอพนัสนิคมเป็นพื้นที่เมืองเกษตรกร อีกทั้งยังมีแนวโน้มการสมัครเป็นสมาชิกเพิ่มขึ้นอีก ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจว่าประชาชนมีความรู้และทัศนคติอย่างไรต่อเรื่องกองทุนการออมแห่งชาติ โดยได้เลือกพื้นที่อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีเป็นพื้นที่ศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมของกองทุนการออมแห่งชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ
2. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้กับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ
4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติต่อกองทุนการออมแห่งชาติของประชาชนจำแนกตามการเป็นสมาชิก

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติมีความสัมพันธ์กัน
2. ประชาชนที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ มีความรู้เกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน
3. ประชาชนที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ มีทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน

3. ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้กับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ
4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติของประชาชนจำแนกตามการเป็นสมาชิก
5. ผลการศึกษาสามารถเป็นแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมของกองทุนการออมแห่งชาติ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย
 - 1.1 ตัวแปรอิสระ คือ การเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ การเป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิก
 - 1.2 ตัวแปรตาม คือ ระดับความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ และระดับทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ
2. ขอบเขตพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ถึงผู้ที่มีอายุไม่เกิน 60 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 64,925 คน ใช้ประชากรตามทะเบียนราษฎร (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2557)
3. ขอบเขตด้านเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัย และเก็บข้อมูลในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนธันวาคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

กองทุนการออมแห่งชาติ หมายถึง ระบบการออมที่รัฐบาลจัดขึ้นเพื่อการดำรงชีพในยามชราภาพที่ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนภาคแรงงาน โดยประกอบไปด้วย 3 ด้าน คือ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านสมาชิก ด้านสิทธิประโยชน์

ความรู้ หมายถึง การที่ประชาชนแสดงออกถึงว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติในด้านวัตถุประสงค์ สมาชิก และสิทธิประโยชน์

ทัศนคติ หมายถึง การที่ประชาชนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติในด้านวัตถุประสงค์ สมาชิก และสิทธิประโยชน์

ด้านวัตถุประสงค์ของกองทุนการออมแห่งชาติ หมายถึง จุดมุ่งหมายของกองทุนการออมแห่งชาติ โดยเพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิก เพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำนาญ และให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อเสียชีวิต

ด้านสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ หมายถึง การกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสมาชิก เพื่อเป็นเกณฑ์ในการรับสมัคร โดยผู้มีสิทธิเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย มีอายุตั้งแต่ 15 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์ ผู้สมัครต้องไม่เป็นสมาชิกประกันสังคมซึ่งส่งเงินเพื่อได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ เช่น สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสมาชิกกองทุนอื่นหรืออยู่ในระบบบำนาญอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง การสมัครเป็นสมาชิก ให้แสดงความจำนงพร้อมทั้งจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน ได้ที่สาขาของ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารกรุงไทย ทั่วประเทศ

ด้านสิทธิประโยชน์ของกองทุนการออมแห่งชาติ หมายถึง ข้อยกเว้นในการสมัครสมาชิกที่ใช้เฉพาะใน 1 ปีแรกนับตั้งแต่วันเปิดรับสมัครสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ คือ รัฐบาลจัดสรรเงินเข้าบัญชีเงินกองกลางจำนวน 1,000 ล้านบาท และผู้ที่มีอายุ 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุนต่อไปได้อีก 10 ปีนับแต่วันที่ เป็นสมาชิก และการได้รับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากกองทุนการออมแห่งชาติ คือ

1. การจ่ายเงินเข้ากองทุนมาจาก 2 ฝ่าย ได้แก่ สมาชิกจ่ายสะสม และรัฐจ่ายสมทบ สมาชิกจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนไม่ต่ำกว่าครั้งละ 50 บาท แต่เมื่อรวมกันแล้วในปีหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน 13,200 บาท และรัฐบาลจ่ายสมทบตามระดับอายุของสมาชิก ดังนี้ สมาชิกที่อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี ได้รับเงินสมทบร้อยละ 50 ของเงินที่สะสมเข้ากองทุน แต่ไม่เกินปีละ 600 บาท สมาชิกที่อายุมากกว่า 30 ปี แต่ไม่เกิน 50 ปี ได้รับเงินสมทบร้อยละ 80 ของเงินที่สะสมเข้ากองทุน แต่ไม่เกินปีละ 960 บาท และสมาชิกที่อายุมากกว่า 50 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี ได้รับเงินสมทบร้อยละ 100 ของเงินที่สะสมเข้ากองทุน แต่ไม่เกินปีละ 1,200 บาท

2. การสิ้นสมาชิกภาพ สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ตาย หรือลาออกจากกองทุน

3. การจ่ายเงินออกจากกองทุน สิทธิการรับเงินทั้งปวงตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสิทธิเฉพาะตัว ไม่อาจโอนแก่กันได้ กรณีสมาชิกอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ กรณีสมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ กรณีสมาชิกลาออกจากกองทุน กรณีสมาชิกเสียชีวิต กองทุนจะจ่ายเงินที่มีอยู่ใน

บัญชีของสมาชิกผู้ตายให้แก่บุคคลที่สมาชิกผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อกองทุน หรือหากมิได้แสดงเจตนาไว้จะจ่ายให้แก่ทายาท

4. การค้าประกันผลตอบแทนโดยรัฐ รัฐบาลจะรับประกันให้สมาชิกได้รับผลประโยชน์ประชาชน หมายถึง ประชาชนอายุตั้งแต่ 15 ปี ถึงผู้ที่มีอายุไม่เกิน 60 ปี ที่อาศัยอยู่ในอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยเป็นประชากรตามทะเบียนราษฎร

การรู้จักกองทุนการออมแห่งชาติ หมายถึง การรู้จัก หรือไม่รู้จักกองทุนการออมแห่งชาติของประชาชน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

การเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ หมายถึง เป็นสมาชิก หรือไม่เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติของประชาชน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กรณีศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
3. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติ
4. พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554
5. ข้อมูลทั่วไปของอำเภอพนัสนิคม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

ความหมายของความรู้

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของความรู้ที่หลากหลาย สำหรับบุญธรรม กิจปรีดา บริสุทธิ์ (2553) และจิระเดช จิราจันต์ (2555) ได้มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ความรู้ คือ ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ มีถูก มีผิด โดยบุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2553) ความรู้จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการและเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ที่สามารถตรวจสอบได้ ส่วนจิระเดช จิราจันต์ (2555) มองว่า ความรู้เป็นสิ่งที่บุคคลได้สะสมประสบการณ์เรื่องราวไว้ และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่จำได้ ออกมาให้เห็นและวัดได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 44) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความรู้ หมายถึง ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าและได้จากการสังเกตประสบการณ์ ข้อเท็จจริงต้องชัดเจนและต้องอาศัยเวลา

พรธิดา วิเชียรปัญญา (2547, หน้า 21) ความรู้ เป็นกระบวนการจัดเกลา เลือกใช้ และบูรณาการ การใช้สารสนเทศจนเกิดความรู้ใหม่ ความรู้ใหม่เกิดขึ้นจากการผสมผสานความรู้และประสบการณ์เดิมผนวกกับความรู้ใหม่ที่ได้รับ

ศุกเขาว์ นาคเงิน (2542 อ้างถึงใน จิรเดช จิราจันต์, 2555) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความทรงจำในเรื่องที่พบเจอมา และการกระทำใด ๆ ที่บุคคลสะสมและถ่ายทอดต่อ ๆ มา ตั้งแต่ในอดีต และบุคคลสามารถถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นออกมาได้

Davenport and Prusak (1998 อ้างถึงใน พรธิดา วิเชียรปัญญา, 2547) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ส่วนผสมของกรอบประสบการณ์ คุณค่า สารสนเทศ ที่เป็นสภาพแวดล้อมและกรอบการทำงานสำหรับการประเมิน และรวมกันของประสบการณ์และสารสนเทศใหม่

ระดับความรู้

Quinn (1994 อ้างถึงใน พรธิดา วิเชียรปัญญา, 2547) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับระดับของความรู้ออกเป็น 4 ระดับดังนี้

1. รู้ว่าคืออะไร (Know what) เป็นความรู้เชิงการรับรู้
2. รู้วิธีการ (Know how) เป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ
3. รู้เหตุผล (Know why) เป็นความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เชิงเหตุผลที่สลับซับซ้อน อันอยู่ภายใต้เหตุการณ์ และสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้ระดับนี้สามารถพัฒนาได้บนพื้นฐานของประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหา และการอภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ร่วมกับผู้อื่น
4. ใส่ใจกับเหตุผล (Care why) เป็นความรู้ในลักษณะการสร้างสรรค์ที่มีจากตัวเอง บุคคลที่มีความรู้ในระดับนี้จะมีเจตจำนง แรงจูงใจ และการปรับตัวเพื่อความสำเร็จ

Krathwohl, Bloom, and Masia (1974 อ้างถึงใน วีระวัฒน์ ภูกันดาน, 2553) ได้แบ่งระดับความรู้ออกเป็น 6 ระดับ

1. การรับรู้หรือการจำได้ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นถึงความจำและการระลึกได้ต่อความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ
2. ความเข้าใจ เป็นการแสดงถึงความสามารถในการใช้สติปัญญาและทักษะเบื้องต้น ในการแปลความหมาย ขยายความหรือสรุป
3. การนำไปใช้ เป็นความสามารถในการจำสาระต่าง ๆ ไปใช้ในสถานการณ์จริง
4. การวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวใดออกเป็นส่วนย่อย ๆ ได้อย่างมีความหมายและเห็นความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ เหล่านั้นด้วย
5. การสังเคราะห์ เป็นความสามารถในการรวมส่วนประกอบย่อยและส่วนประกอบใหญ่ ๆ ให้เป็นเรื่องเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้แนวทางใหม่ที่ดีกว่าเดิม
6. การประเมินผล เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือทางเลือกได้อย่างถูกต้อง

การวัดความรู้

ชวาล แพร์ตกุล (2526, หน้า 61) อธิบายว่า การวัดความรู้เป็นการวัดสมรรถภาพทางสมองด้วยการระลึกออกมาจากความจำ เป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องราวที่เคยมีประสบการณ์หรือเคยเรียนรู้เคยเห็นและทำมาก่อนการวัดความรู้ สามารถสร้างคำถามวัดสมรรถภาพได้หลายลักษณะ ลักษณะของคำถามก็แตกต่างกันตามชนิดความรู้ความจำ แต่มีลักษณะร่วมกันคือ เป็นคำถามที่ให้ระลึกถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาที่จำได้

การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราวข้อเท็จจริง หรือประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ แบ่งออกเป็น 3 ชนิดคือ (ไพศาล หวังพานิช, 2526)

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริง ของเรื่องราวทั้งหลาย ประกอบด้วยคำถามประเภทต่าง ๆ เช่น ศัพท์ นิยม กฎ ความจริง หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่าง ๆ

2. ถามความรู้ในวิธีการดำเนินการเป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ตามแบบแผน ประเพณีขั้นตอนของการปฏิบัติงานทั้งหลาย เช่น ถามระเบียบแบบแผนลำดับขั้นแนวโน้มการจัดประเภท และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

3. ถามความรู้รวบยอดเป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุปหรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมหาลักษณะร่วมเพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลักหรือหัวใจสำคัญของเนื้อหานั้น

จ่านง พรายแย้มแข (2535, หน้า 24-29) ได้กล่าวว่าการวัดความรู้ที่นิยมใช้แบบทดสอบมี 2 ชนิด คือ

1. แบบอัตนัยหรือแบบความเรียงโดยให้เขียนตอบเป็นข้อความสั้น ๆ ไม่เกิน 1-2 บรรทัด หรือเป็นข้อ ๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปรนัยแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ (1) แบบเติมคำหรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ แบบทดสอบนี้เป็นการวัดความสามารถในการหาคำหรือข้อความมาเติมลงในช่องว่างของประโยคที่กำหนดให้ถูกต้องแม่นยำโดยไม่มีคำตอบใดชี้แนะมาก่อน (2) แบบถูกผิด วัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ จากความสามารถที่เรียนรู้มา แบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่วไป (3) แบบจับคู่ เป็นลักษณะการวางข้อเท็จจริงเจื่อนใจ คำ ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ไว้ 2 ด้านขนานกันเป็นแถวตั้ง 2 แถวแล้วให้อ่านดูข้อเท็จจริงในแถวตั้งด้านหนึ่งว่ามีความเกี่ยวข้องกับจับคู่ได้พอดีกับข้อเท็จจริงในอีกแถวตั้งหนึ่ง โดยทั่วไปจะกำหนดให้ตัวเลือกในแถวตั้งหนึ่งน้อยกว่าอีกด้านหนึ่งเพื่อให้ได้ความสามารถในการจับคู่มากขึ้น

และ (4) แบบเลือกตอบข้อสอบ นิยมใช้กันมากในปัจจุบันเนื่องจากสามารถวัดได้ครอบคลุม จุดประสงค์ และตรวจให้คะแนนได้แน่นอนลักษณะข้อสอบประกอบไปด้วยส่วนข้อคำถาม และ ส่วนตัวเลือกโดยจะมีตัวเลือกที่เป็นตัวเลือกที่เป็นตัวถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ผู้เขียนข้อสอบ ต้องมีความรู้ในวิชานั้น ๆ อย่างลึกซึ้ง

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2553, หน้า 86-89) ได้แบ่งการวัดความรู้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แบบสอบวัดความเรียง เป็นแบบที่กำหนดคำถามให้และผู้ตอบจะต้องเรียบเรียงคำตอบเอง ผู้ตอบต้องเรียบเรียงความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นแล้วเขียนคำตอบเองตามที่ถนัด

2. แบบทดสอบแบบตอบสั้น เป็นแบบที่กำหนดคำถามให้และกำหนดให้ตอบสั้น ๆ

ผู้ตอบต้องหาคำตอบเอง แบ่งเป็น 3 ชนิด คือ

2.1 แบบข้อคำถามสมบูรณ์ คือ รูปแบบคำถามมีประโยคที่สมบูรณ์แต่ให้ตอบคำถามสั้น ๆ เพียงคำเดียวหรือวลีเดียว

2.2 แบบข้อความไม่สมบูรณ์ คือ รูปแบบคำถามด้วยประโยคไม่สมบูรณ์และเว้นช่องว่างให้เติมคำหรือวลีจึงจะทำให้ประโยคสมบูรณ์

2.3 แบบเติมคำที่มีความสัมพันธ์ คือ รูปแบบนี้จะตั้งคำถามด้วยประโยคหลักแล้วตามด้วยคำหรือข้อความย่อย ๆ เว้นไว้ให้ผู้ตอบที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับคำหรือข้อความย่อยที่กำหนดไว้ให้

3. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ เป็นแบบที่กำหนดให้ทั้งคำถามและคำตอบ ผู้ตอบจะต้องเลือกตอบคำถามที่กำหนด

3.1 แบบสองตัวเลือก มีลักษณะเป็นแบบถูกผิดเป็นหลัก ใช้ถามข้อเท็จจริง และวัดความรู้ในระดับความจำ ในการสร้างคำตอบจะต้องถูกหรือผิดจริง ส่วนข้อคำถามต้องชัดเจน ไม่มีประโยคปฏิเสธให้ใช้ประโยคสั้น มีเนื้อความเดียว เว้นแต่ในคำถามที่มีลักษณะเหตุผล

3.2 แบบหลายตัวเลือก เป็นแบบที่กำหนดคำตอบมากกว่าสองคำตอบ ซึ่ง สามถึงห้าคำตอบ โดยทั่วไปนิยมใช้สี่คำตอบ ผู้ตอบเลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว ในการสร้างข้อคำถามต้องชัดเจน มีเนื้อความเดียว แต่ละข้อคำถามต้องเป็นอิสระกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการแนะคำตอบในข้ออื่น คำถามไม่ควรใช้ประโยคปฏิเสธ ควรใช้ประโยคบอกเล่าที่สมบูรณ์ ส่วนคำตอบทั้งหมดนั้นต้องเป็นเรื่องเดียวกัน มีโอกาสถูกพอ ๆ กัน

เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2522, หน้า 56) กล่าวว่าแบบทดสอบ หมายถึง วิธีการเชิงระบบที่ใช้ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งแต่สองบุคคลขึ้นไป ในช่วงเวลาหนึ่ง หรือของบุคคลเดียว หรือหลายบุคคลในเวลาเดียวกัน

Brown (1993 อ้างถึงใน กิริยา ศรีสงคราม, 2557) ให้ความหมายของแบบทดสอบว่า แบบทดสอบเป็นวิธีการเชิงระบบที่ใช้สำหรับวัดตัวอย่างพฤติกรรม

บุญธรรม กิจปริดาภิรุต (2531, หน้า 54) ได้แบ่งแบบทดสอบตามลักษณะการตอบ เป็น 3 ประเภท คือ (1) แบบทดสอบปฏิบัติ เป็นการทดสอบด้วยการปฏิบัติลงมือกระทำ เช่น การแสดงละคร การช่างฝีมือ (2) แบบทดสอบข้อเขียน เป็นแบบที่ใช้กันโดยทั่วไปซึ่งใช้กระดาษ และดินสอ หรือปากกาโดยผู้ตอบต้องเขียนเองทั้งหมด (3) แบบทดสอบปากเปล่า ผู้ตอบพูดแทน การเขียน เช่น การสัมภาษณ์

Brown (1993 อ้างถึงใน กิริยา ศรีสงคราม, 2557) ได้แบ่งลักษณะของแบบทดสอบ ออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. แบบวิธีเชิงระบบ (Systematic procedure) หมายถึง แบบทดสอบที่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนเกี่ยวกับโครงสร้าง การบริหารจัดการ และการให้คะแนน
2. การวัดพฤติกรรม (Behaviors) วัดพฤติกรรมที่วัดได้เท่านั้น โดยผู้ตอบจะต้องตอบ ข้อคำถามที่กำหนดให้ ไม่ใช่การวัดโดยตรง
3. แบบทดสอบเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่วัดพฤติกรรม (Sample of all item) แบบทดสอบเป็นตัวแทนของคำถามทั้งหมดที่ใช้วัดพฤติกรรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้

สรรพวุฒิ พิพัฒพันธ์ (2538 อ้างถึงใน สมหมาย คลังพล, 2553) ได้สรุปปัจจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 1.1 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก เพราะจะทำให้บุคคลมีความรู้และมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุและมีผล
 - 1.2 ความเชื่อ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ในการยอมรับต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป
 - 1.3 สถานภาพทางสังคม หมายถึง สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่น และสังคม
 - 1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและส่งผลต่อความคิดเห็น
2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 ครอบครัว หมายถึง การสะสมความรู้โดยตรง หรือทางอ้อมจากระเบียบวิธีปฏิบัติกฎเกณฑ์ และค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติ และความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนั้น
 - 2.2 กลุ่มสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมาก เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มหรือสังคมใดต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มและสังคมนั้น

2.3 สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

Allport (1995; Mun 1971 อ้างถึงใน กิริยา ศรีสงคราม, 2557) ได้ให้ความหมายของทัศนคติที่สอดคล้องกัน คือ ทัศนคติ หมายถึง การแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นที่มีต่อสถานการณ์นั้น ๆ เป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลารู้จักการสังเกตและตัดสินใจ อย่างเหมาะสม จะยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสถานะที่มีก่อนการแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526, หน้า 3; สุมาลี สวดยสะอาด, 2555) ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องของความหมายทัศนคติว่า ทัศนคติ คือ ความคิดเห็นและปฏิกิริยาในด้านความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนประกอบ โดยประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526, หน้า 3) กล่าวว่าทัศนคติเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ส่วนสุมาลี สวดยสะอาด (2555) ทัศนคติมีรูปแบบที่แบ่งออกได้หลายอย่าง เช่น ความสุข ความพึงพอใจ ความรัก ความหลงใหล ความศรัทธา ฯลฯ ทัศนคติมีต่อค่านิยมและการปฏิบัติหรือความประพฤติของคนเรา

ทัศนคติเป็นกิริยาท่าทีรวม ๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมหรือความโน้มเอียงของจิตใจ ซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่ง ๆ เช่น วัตถุสิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมโดยแสดงออกในทางสนับสนุน หรือแสดงออกในทางต่อต้าน (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ, 2547)

องค์ประกอบของทัศนคติ

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2547) ได้แบ่งทัศนคติตามแนวคิดของนักจิตวิทยาได้เป็น 3 แนวทาง ดังนี้

1. ทัศนคติสามองค์ประกอบ บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดนั้นต้องมีความรู้ในเรื่องนั้น และมีประสบการณ์ จึงทำให้เกิดความรู้สึก องค์ประกอบได้ด้านความรู้ ได้แก่ การรับรู้ ความรู้ ความเชื่อ และความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อทัศนคติ องค์ประกอบด้านท่าทีความรู้สึก ได้แก่ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ท่าทีที่ดีหรือไม่ดี และองค์ประกอบด้านการปฏิบัติ ได้แก่ แนวโน้มหรือพร้อมของบุคคลที่ปฏิบัติต่อที่หมายของทัศนคติ

2. ทัศนคติสององค์ประกอบ แนวความคิดนี้ได้ระบุทัศนคติมีเพียงสององค์ประกอบเท่านั้น ได้แก่ องค์ประกอบด้านความรู้กับองค์ประกอบด้านท่าทีความรู้สึก

3. ทักษะคิดองค์ประกอบเดียว แนวคิดนี้ระบุว่าทักษะคิดมีองค์ประกอบเดียวคือ องค์ประกอบด้านท่าทีความรู้สึกเท่านั้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ได้แบ่งองค์ประกอบของทักษะคิดไว้ 3 องค์ประกอบ คือ (1) องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญาหรือความรู้ เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าในทางด้านที่ดีและไม่ดี หรือความเชื่อต่อความรู้ต่าง ๆ ข้อเท็จจริงที่บุคคลรู้ได้จากความรู้เฉพาะ ถ้าบุคคลไม่มีความรู้จะทำให้ไม่มีทัศนคติในสิ่งนั้น ๆ (2) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกที่มีต่อความรู้หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย (3) องค์ประกอบทางด้านปฏิบัติ เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่ปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง

ทิตยา สุวรรณชฎ (2543) ได้แบ่งองค์ประกอบของทัศนคติไว้ 3 ส่วน คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive component) ในส่วนนี้เป็นการเรียนรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับวัตถุสิ่งของบุคคลเหตุการณ์ กล่าวคือ การที่บุคคลสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับจากการอบรมสั่งสอน และถ่ายทอดมาใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะประเมินหาความรู้ในทางที่ดีก็จะมีทัศนคติที่ดีถ้าหากไม่รู้เลยก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดี

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) หมายถึง ลักษณะทางอารมณ์ที่สอดคล้องกับความคิด เช่น ความรู้สึกที่ชอบไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย คิดว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นเรื่องอารมณ์ของบุคคล

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) หมายถึง ความพร้อมที่จะทำหรือมีแนวโน้มที่จะประพฤติ อันเป็นผลต่อเนื่องมาจากความคิดและความรู้สึกซึ่งออกมาในรูปยอมรับหรือปฏิเสธ

ประเภทของทัศนคติ

ชวนะ ภวภานันท์ (2534 อ้างถึงใน ณชพัฒน์ อัครวิชฌนนท์, 2554) ได้แบ่งประเภทของทัศนคติไว้ 3 ประเภท คือ

1. ประเภทแรก ได้แก่ ทัศนคติเชิงบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึกหรืออารมณ์จากจิตใจโต้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้งหน่วยงานองค์กรสถาบันการดำเนินการขององค์การ

2. ประเภทที่สอง ได้แก่ ทัศนคติเชิงลบหรือไม่ดี เป็นทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสียไม่ได้รับความเชื่อถือ หรือไว้วางใจอาจมีความระแวงสงสัยรวมทั้งอยู่ด้วย อีกทั้งยังเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง

3. ประเภทที่สาม ได้แก่ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราว หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง

ทัศนคติทั้งสามประเภทนี้ บุคคลจะมีทัศนคติประเภทเดียวหรือหลายประเภทรวมกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดและค่านิยมในเรื่องราวนั้น ๆ ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำหรือสถานการณ์

การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติมีหลักการเบื้องต้นที่ต้องทำความเข้าใจ 3 ประการ คือ (บุญธรรม กิจปรีดา บริสุทธิ, 2547)

1. เนื้อหา การวัดทัศนคติต้องมีสิ่งเร้าหรือเรื่อง ไปกระตุ้นให้แสดงกิริยาท่าทีออกมาได้แก่ เนื้อหาที่ต้องการวัด และเนื้อหาที่สิ่งเร้าในที่นี้
2. ทิศทาง การวัดทัศนคติจะกำหนดให้ทัศนคติมีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกันในลักษณะเป็นซ้ายหรือขวา หรือบวกกับลบ กล่าวคือเริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยลงมาเรื่อย ๆ จนถึงความรู้สึกเฉย ๆ และลดต่อไปเป็นไม่เห็นด้วยถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ความเข้มข้น กิริยาท่าทีและความรู้สึกที่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า มีปริมาณมากน้อยแตกต่างกัน ถ้ามีความเข้มข้นสูงไม่ว่าจะเป็นไปในทางทิศทางใดก็ตามจะมีความรู้สึกหรือกิริยาท่าทีรุนแรงมากกว่า ระดับความรุนแรงหรือความเข้มข้นเป็นความรู้สึก ค่าหรือตัวเลขที่ประเมินได้จึงเป็นตัวเลขเชิงความรู้สึก ถ้าให้ตัวเลขเหมือนกันแสดงว่ามีความรุนแรงหรือความเข้มข้นเท่ากัน

Aaker and George (1990 อ้างถึงใน กิริยา ศรีสงคราม, 2557) ได้กล่าวถึงประเภทสเกลในการวัดทัศนคติ และประเภทของสเกลของสเกลในการให้คะแนนทัศนคติ ไว้โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

ประเภทของสเกลในการวัดทัศนคติ (Types of attitude measurement scales)

1. Nominal scale เป็นการแบ่งแยกสิ่งที่ต้องการวัดออกเป็นประเภทตามคุณสมบัติที่ปรากฏ ซึ่งผลการวัดนั้นทุกคนจะต้องสามารถจัดเข้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเสมอ เช่น เพศ เขตที่อยู่อาศัย ระดับการศึกษา เป็นต้น
2. Ordinal scale เป็นการจัดอันดับที่ต้องการวัดจะเรียงคุณสมบัติที่จะวัดจากตำแหน่งสูงสุดไปหาต่ำสุด หรือต่ำสุดไปหาสูงสุดโดยคำนึงถึงจำนวนหรือช่วงระหว่างอันดับนั้น ๆ เช่น ความชอบความโดดเด่นในชั้นเรียน เป็นต้น
3. Interval scale เป็นการวัดความแตกต่างและบอกถึงระยะห่างของข้อมูลซึ่งเป็นช่วงที่เท่า ๆ กัน เช่น ช่วงอายุ

4. Ratio scale เป็นการวัดที่มีค่าศูนย์ ที่เป็นศูนย์สัมบูรณ์ ค่าที่ได้จะมีขนาดที่แน่นอน สามารถเปลี่ยนแปลงหน่วยมาเปรียบเทียบกับกันได้ เช่น รายได้ เป็นต้น

การวัดทัศนคติ โดยใช้วิธี Summated ratings หรือ Likert method โดยการสร้างข้อความ ขึ้นมาหลายข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่จะศึกษา การให้คะแนนขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความว่าเป็น ข้อความที่สนับสนุน หรือข้อความที่ต่อต้าน กับเรื่องที่จะวัด โดยให้มีข้อความทั้งสองประเภทเท่า ๆ กัน ระดับของคำตอบมี 5 ระดับ (1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง (2) เห็นด้วย (3) เห็นด้วยปานกลาง (4) ไม่เห็นด้วย (5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง Aaker and George (1990 อ้างถึงใน กิริยา ศรีสงคราม, 2557)

ประเภทของสเกลในการให้คะแนนทัศนคติ (Types of rating scales)

1. Inemized-category scale เป็นการให้คะแนนซึ่งประกอบไปด้วยชนิดของการ ตอบสนองหลายประเภทโดยผู้ตอบมีทางเลือกที่จะระบุตำแหน่งของความต่อเนื่องช่วยให้ผู้ตอบมีความยืดหยุ่นในการจัดประเภทในกรณีที่มีข้อมูลมาก เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งรูปแบบที่นิยมใช้กันมากสำหรับการวัดทัศนคติ คือ รูปแบบของ Likert scale

2. Comparative scale เป็นการเปรียบเทียบเป็นคู่ โดยอาจจะมีคำตอบในลักษณะ เช่น ดีกว่า เท่ากัน แย่กว่า เป็นต้น

3. Rank-order scale เป็นการเรียงลำดับสิ่งที่ต้องการวัด โดยอาจเรียงตั้งแต่มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด หรือน้อยที่สุดไปหามากที่สุด เช่น เรียงลำดับของรสชาติอาหารที่ชอบที่สุด 3 อันดับ จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด เป็นต้น

4. Constant-sum scale การวัดทัศนคติซึ่งให้ผู้ตอบแบ่งสัดส่วนจากคะแนนที่คงที่ เพื่อระบุความสัมพันธ์กันของคุณสมบัติต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญเป็นกลไกเกณฑ์ เช่น ให้แบ่งคะแนน 100 คะแนน ให้กับปัจจัยที่คุณให้ความสำคัญเมื่อวางแผนทางด้านสุขภาพตามปัจจัยที่กำหนดให้ต่อไปนี้เป็นต้น

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ

อดุลย์ จาตุรงค์กุล และดลยา จาตุรงค์กุล (2550) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ประสบการณ์ของบุคคล (Personal experience) ทัศนคติของผู้บริโภคเกิดขึ้นเนื่องจากการเรียนรู้ของบุคคล องค์ประกอบหลายประการในประสบการณ์ของบุคคลกระทบต่อการก่อตัวของทัศนคติ ดังนี้

1.1 ความต้องการและสิ่งจูงใจของบุคคล

1.2 จำนวน ประเภท และความน่าเชื่อถือของข่าวสารที่ผู้บริโภคสะสมมาโดยปกติ ผู้บริโภคที่มีทัศนคติไม่มั่นคงมักเกิดจากการที่มีข่าวสารไม่เพียงพอหรือไม่ถูกต้อง

1.3 การที่จะเลือกรับรู้ข่าวสารของผู้บริโภค และจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้บริโภค

1.4 บุคลิกภาพที่ผู้บริโภคได้พัฒนาขึ้นมาด้วยตัวเองกระทบต่อทัศนคติผู้บริโภคบางคนมีความรู้สึกธรรมดา แต่ในบางครั้งเขามีความรู้สึกอ่อนไหวได้ง่าย คุณสมบัติต่าง ๆ ทางบุคลิกภาพของผู้บริโภคบางคนติดอยู่กับทัศนคติหนึ่ง แต่บางคนอาจผู้คิดหรือสร้างความสัมพันธ์กับทัศนคติอื่น ๆ ด้วย

1.5 ผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่สอดคล้องกับความปรารถนาที่ตนมีอยู่ ผู้บริโภครายได้ต่ำที่ต้องการขยับตนเองสูงขึ้นที่มีรายได้ปานกลาง มีแนวโน้มที่เลียนแบบทัศนคติของบุคคลที่มีรายได้ชั้นกลางที่มีรถยนต์ บ้าน และสไตล์ของการแต่งกาย ซึ่งความจริงข้อนี้จะกระทบไปถึงแบบของการตัดสินใจซื้อของบุคคลเหล่านี้

2. ผู้มีอิทธิพลจากแหล่งภายนอก (External authorities) การก่อตัวของทัศนคติจะรับอิทธิพลจากภายนอกรวมทั้งเพื่อน นักเขียน ครูบาอาจารย์ บิดามารดา ญาติ เพื่อนร่วมงาน และแหล่งอื่น ๆ ด้วย แหล่งต่าง ๆ ดังกล่าวจะข่าวสารแก่ผู้บริโภคในทำนอง “ประสบการณ์และความเป็นจริง” ความจริงนี้จะก่อให้เกิดทัศนคติ

3. ผลจากวัฒนธรรมที่มีต่อการก่อตัวของทัศนคติ (Cultural effects on attitude) สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมทั้งในปัจจุบันและอดีตกระทบต่อการก่อตัวของทัศนคติอิทธิพลอันเกิดมาจากวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และการเกี่ยวข้องกับสังคมจะทำให้เกิดเป็นทัศนคติที่มีต่อสถานการณ์ครั้งใหม่ ๆ โดยทัศนคติปัจจุบันของผู้บริโภคจะพัฒนาขึ้นจากทัศนคติที่เกิดขึ้นในอดีตและเป็นการง่ายกว่ามากสำหรับตัวผู้บริโภคที่จะยอมรับทัศนคติที่สอดคล้องกับค่านิยมที่ตนเคยมีอยู่ในอดีต

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติ

จากทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม (KAP Theory) เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัวแปร ประกอบไปด้วย ความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ (Attitude) และการยอมรับปฏิบัติ (Practice) ของผู้รับสาร อันอาจมีผลกระทบต่อสังคม การเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ประเภทนี้จะเกิดขึ้นในลักษณะต่อเนื่อง คือ การรับสารทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้แล้วจะทำให้เกิดทัศนคติ และเกิดการกระทำ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533)

จากแนวคิดผู้วิจัยสนใจศึกษาเฉพาะความรู้และทัศนคติของประชาชนต่อกองทุนการออมแห่งชาติ ซึ่งเป็นกองทุนที่เพิ่งจัดตั้งเมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2558 โดยความรู้ คือ ความเข้าใจในสิ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้า และการสะสมประสบการณ์ มีถูก มีผิด มีกฎเกณฑ์ จำได้ ผ่านการ

ประมวลผล สามารถถ่ายทอดออกมาได้ ส่วนทัศนคติ คือ การแสดงความรู้สึก แสดงความคิดเห็น ต่อสถานการณ์ต่าง ๆ โดยต้องอาศัยความรู้ โดยผู้วิจัยสรุปรูปแบบความสัมพันธ์ได้ดังนี้

1. ความรู้ \longrightarrow ทัศนคติ คือ ความรู้ส่งผลต่อทัศนคติ การรับสารทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้แล้วจึงทำให้เกิดทัศนคติ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533)

2. ความรู้ \longleftrightarrow ทัศนคติ คือ ความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Schwartz, 1975 อ้างถึง ไพบุลย์ อ่อนมั่ง, 2542)

3. ความรู้ ————— ทัศนคติ คือ ความรู้และทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กัน (Schwartz, 1975 อ้างถึง ไพบุลย์ อ่อนมั่ง, 2542)

พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554

ความหมายของการออม

อำนาจ พรสุขสว่าง (2538) ได้ให้ความหมายของการออม คือ รายได้ส่วนที่เก็บออมไว้ หลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่จะเก็บออมในรูปแบบตัวเงิน ซึ่งจะเป็นขบวนการที่จะทำให้เกิดทุนขึ้นในตลาดเงิน

รุ่งนภา ศรีธัญญาโชติ (2550) ได้สรุปว่า การออม หมายถึง ปริมาณเงินที่ต้องการเก็บสะสมไว้ โดยมีการตั้งวัตถุประสงค์ล่วงหน้า มีวิธีการที่หลากหลายตรงตามความตั้งใจกำหนด ระยะเวลาการเก็บสม่ำเสมอ เน้นอนาคตเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคต

สุวีณา กลัดเกิด (2551) ได้อธิบายว่าการออม หมายถึง การเก็บหนึ่งหรือส่วนที่เหลือจากรายได้ที่ไม่ได้ใช้จ่ายเพื่ออุปโภคบริโภคโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อไว้ใช้จ่ายในอนาคต

นันทกา นันทวิสัย (2552) ได้ให้ความหมายของการออมว่า การเก็บสะสมเงินที่ละเอียดถี่ถ้วนน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งการออมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของเงินฝากกับธนาคาร หรือบริษัทเงินทุนโดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน

จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต (2555) กล่าวว่า การออม คือ การนำรายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้ว จะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนี้ เรียกว่าเงินออมที่กันเอาไว้เพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

ความสำคัญของการออม

วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาหะ และวลัยภรณ์ อัดตะนันท์ (2530 อ้างถึงใน กฤษณี ยิวคิม, 2555) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการออมนั้นมีเหตุผลหลายประการ โดยแต่ละบุคคลอาจมีเหตุผลแตกต่างกันออกไป คือ (1) เพื่อใช้จ่ายในยามชรา บุคคลทั่วไปเมื่อขณะที่ยังมีงานทำย่อมมีรายได้ไว้ใช้จ่าย แต่เมื่อถึงคราวชราจะเป็นช่วงที่มีรายได้ลดลงหรืออาจไม่มีรายได้เลย แต่ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้อง

ใช้จ่ายซึ่งการใช้จ่ายอาจมีเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดการออมในช่วงชีวิตที่มีรายได้น้อยกว่าที่จะเหลือเก็บไว้ใช้จ่ายเมื่อวัยสูงอายุ (2) เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน คือ ยามที่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อน ทำให้ต้องมีการใช้จ่ายอย่างกะทันหัน เช่น การเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ (3) เพื่อการศึกษา คือ อาจเป็นการศึกษาสำหรับตนเองหรือสำหรับทุกคนในครอบครัว (4) เพื่อที่อยู่อาศัย คือ ที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นแก่นการดำรงชีวิต เมื่อมีรายได้เหลือจะเก็บออมไว้เพื่อเหตุผลนี้ (5) เพื่อลงทุนในการประกอบอาชีพ ผู้ที่มีอาชีพที่จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์บางอย่างในการประกอบอาชีพ เช่น ชาวนา ชาวไร่ (6) เพื่อไว้ซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกเป็นสิ่งทีทุกคนปรารถนาจึงมีคนจำนวนมากที่เก็บออมไว้ในส่วนนี้ (7) เพื่อสร้างหลักประกัน เช่น การประกันชีวิต ประกันภัย เพื่อช่วยบรรเทาความเดือนร้อนที่คาดไม่ถึง (8) เพื่อหาผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ เช่น ออมเพื่อดอกเบี้ย เพื่อปันผล เป็นต้น (9) เพื่อจัดตั้งธุรกิจ การประกอบธุรกิจจะทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น (10) เพื่อเก็บไว้เป็นมรดก เป็นค่านิยมของคนไทยที่บิดา มารดา และปู่ย่าตายาย จะเก็บออมทรัพย์สินไว้เพื่อลูกหลาน (11) เพื่อซื้อเครื่องประดับ เป็นเหตุผลในการออมอย่างหนึ่งของผู้ที่มีรสนิยมในการประดับเครื่องแต่งกาย ถ้าเมื่อใดที่อยู่ในฐานะที่จะออม

ความเป็นมาของกองทุนการออมแห่งชาติ

กองทุนการออมแห่งชาติ เป็นกองทุนการออมเพื่อวัยสูงอายุ ให้ใช้สิทธิสัญญาชาติไทยเข้าเป็นสมาชิก ระบบบัญชีรายบุคคลโดยกองทุนการออมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานของรัฐ และเป็นฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เพราะปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีระบบการออมเพื่อชราภาพที่ครอบคลุมแรงงานทุกประเภทได้อย่างทั่วถึง ซึ่งยังมีแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศที่ไม่ได้รับความคุ้มครองเพื่อชราภาพ และแรงงานเหล่านี้มีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในความยากจนในวัยสูงอายุ อันเนื่องมาจากไม่มีช่องทางให้เข้าถึงเครื่องมือการออมเงินในขณะที่อยู่ในวัยทำงาน จึงควรจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นช่องทางการออมพื้นฐานให้แก่ผู้ที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองให้ได้รับผลประโยชน์ในรูปแบบบำนาญ อันเป็นการสร้างความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการดูแลจากภาครัฐ กองทุนการออมแห่งชาติ มีชื่อย่อว่า กอช. เป็นกองทุนที่ให้ความหวังของคนรากหญ้า ที่จะสร้างวินัยในการออมเงินไว้ใช้ในชว่บั้นปลายชีวิต ทำให้หลังอายุหกสิบปีบริบูรณ์เต็มไปด้วยรอยยิ้มและเสียงหัวเราะ การออมในปัจจุบันนั้นออมเพื่อเกษียณมีเฉพาะกลุ่มเงินเดือนเท่านั้น เช่น ข้าราชการมีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข) พนักงานเอกชนมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนประกันสังคม (กองทุนการออมแห่งชาติ, 2558)

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิก เพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำนาญ และให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อเสียชีวิต (พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ, 2554 อ้างถึงใน กองทุนการออมแห่งชาติ, 2558)

สมาชิกกองทุน

พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ (2554, อ้างถึงใน กองทุนการออมแห่งชาติ, 2558) ได้สรุป การกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสมาชิก เพื่อเป็นเกณฑ์ในการรับสมัคร ดังนี้

1. ผู้มีสิทธิเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ จะต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย
2. ผู้สมัครต้องอายุ 15 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์
3. ผู้สมัครต้องไม่เป็นสมาชิกประกันสังคมซึ่งส่งเงินเพื่อ ได้รับประโยชน์ทดแทนกรณี

ชราภาพ เช่น สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กรุงเทพมหานคร กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสมาชิกกองทุนอื่นหรืออยู่ในระบบบำนาญอื่น ตามที่จะกำหนดโดยกฎกระทรวง

4. การสมัครเป็นสมาชิก ให้แสดงความจำนงพร้อมกับจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน ได้ที่สาขาของ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารกรุงไทย ทั่วประเทศ

เงื่อนไข

พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ (2554 อ้างถึงใน กองทุนการออมแห่งชาติ, 2558) สรุปข้อยกเว้นในการสมัครสมาชิกที่ใช้เฉพาะใน 1 ปีแรกนับตั้งแต่วันเปิดรับสมัครสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ ดังนี้

1. ในวาระเริ่มแรกให้รัฐบาลจัดสรรเงินเข้าบัญชีเงินกองกลางจำนวน 1,000 ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ในการดำเนินงานของกองทุน และให้มีคณะกรรมการ 1 คณะซึ่งประกอบด้วย กรรมการ โดยตำแหน่ง ทำหน้าที่คณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังทำหน้าที่เลขานุการกองทุน ไปก่อน อีกทั้ง ให้คณะกรรมการดังกล่าว เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและแต่งตั้งเลขานุการกองทุนภายใน 90 วันนับแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้ บังคับ และหลังจากนั้นให้ดำเนินการเลือกกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกภายใน 360 วันนับแต่วันที่ กองทุนเปิดรับสมัคร

2. ภายใน 1 ปีนับแต่วันที่กองทุนเปิดรับสมัคร หากในวันที่สมัครเข้าเป็นสมาชิก ผู้สมัครคนใดมีอายุ 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุนต่อไปได้อีก 10 ปี นับแต่วันที่ เป็นสมาชิก

สิทธิประโยชน์

พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ (2554 อ้างถึงใน กองทุนการออมแห่งชาติ, 2558) ได้กล่าวถึง การได้รับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากกองทุนการออมแห่งชาติ คือ

1. การจ่ายเงินเข้ากองทุน มาจาก 2 ฝ่าย คือ สมาชิกจ่ายสะสม และรัฐจ่ายสมทบ โดยมีอัตราดังนี้

1.1 สมาชิกจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนไม่ต่ำกว่าครั้งละ 50 บาท แต่เมื่อรวมกันแล้วในปีหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน 13,200 บาท

1.2 รัฐบาลจ่ายเงินสมทบตามระดับอายุของสมาชิก และเป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสะสม โดยมีอัตราตามที่กำหนดในบัญชีเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติ และเมื่อรวมกันแล้วในปีหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบสูงสุดที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

1.2.1 สมาชิกที่อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี ได้รับเงินสมทบร้อยละ 50 ของเงินที่สะสมเข้ากองทุน แต่ไม่เกินปีละ 600 บาท

1.2.2 สมาชิกที่อายุมากกว่า 30 ปี แต่ไม่เกิน 50 ปี ได้รับเงินสมทบร้อยละ 80 ของเงินที่สะสมเข้ากองทุน แต่ไม่เกินปีละ 960 บาท

1.2.3 สมาชิกที่อายุมากกว่า 50 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี ได้รับเงินสมทบร้อยละ 100 ของเงินที่สะสมเข้ากองทุน แต่ไม่เกินปีละ 1,200 บาท

2. การสิ้นสมาชิกภาพ สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ดาย หรือ ลาออกจากกองทุน

3. การจ่ายเงินออกจากกองทุน สิทธิการรับเงินทั้งปวงตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสิทธิเฉพาะตัว ไม่อาจโอนแก่กันได้

3.1 กรณีสมาชิกอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ รวมถึงผู้ที่มีอายุ 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่สมัครในช่วง 1 ปีแรกนับแต่วันที่กองทุนเปิดรับสมาชิก ได้ออมจนครบ 10 ปี หรือเมื่อผู้นั้นอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ และได้แจ้งยุติการเป็นสมาชิกของกองทุน ให้มีสิทธิได้รับบำนาญจากเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวไปตลอดอายุขัย ทั้งนี้ในวันที่คำนวณบำนาญ หากเงินในบัญชีของสมาชิกผู้ใด เมื่อคำนวณบำนาญแล้วมีจำนวนน้อยกว่าบำนาญขั้นต่ำ สมาชิกผู้นั้นจะได้รับเงินดำรงชีพ เป็นจำนวนเท่ากับบำนาญขั้นต่ำเป็นรายเดือนจนกว่าเงินในบัญชีจะหมด

3.2 กรณีสมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ สมาชิกจะขอรับเงินสะสม และผลประโยชน์ของเงินสะสมทั้งหมดหรือบางส่วนจากกองทุนก็ได้ โดยให้ขอรับได้เพียงครั้งเดียว ส่วนเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบจะจ่ายเป็นบำนาญให้สมาชิกเมื่อครบอายุ

ครบ 60 ปี ซึ่งในกรณีที่สมาชิกคงเงินไว้ในกองทุนทั้งหมดหรือบางส่วนจะนำเงินที่คงไว้นี้มาคำนวณจ่ายบำนาญด้วย

3.3 กรณีสมาชิกลาออกจากกองทุน ให้สมาชิกมีสิทธิได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมจากกองทุน ส่วนเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบให้ตกเป็นของกองทุน

3.4 กรณีสมาชิกเสียชีวิต กองทุนจะจ่ายเงินที่มีอยู่ในบัญชีของสมาชิกผู้ตายให้แก่บุคคลที่สมาชิกผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อกองทุน หรือหากมิได้แสดงเจตนาไว้จะจ่ายให้แก่ทายาท

4. การคงเงินไว้ในกองทุน กรณีสมาชิกเปลี่ยนงานและทำให้สมาชิกได้รับความคุ้มครองหรือหลักประกันทางรายได้เพื่อการชราภาพตามกฎหมายอื่นที่มีรัฐหรือนายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุน หรืออยู่ในระบบบำนาญใด ๆ ให้สมาชิกคงการเป็นสมาชิกต่อไปได้และสมาชิกจะจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนก็ได้ แต่รัฐบาลไม่ต้องจ่ายเงินสมทบให้สมาชิกรายนั้น และเมื่อสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพ ให้กองทุนจ่ายเงินสะสมที่สมาชิกจ่ายในกรณีนี้ พร้อมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินดังกล่าวให้แก่สมาชิกทั้งจำนวน โดยไม่ต้องนำไปคำนวณบำนาญและไม่ต้องนำไปคำนวณเพื่อจ่ายเงินชดเชยผลตอบแทนด้วย

5. การค้ำประกันผลตอบแทนโดยรัฐ รัฐบาลจะรับประกันให้สมาชิกได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการนำเงินสะสมและเงินสมทบไปลงทุนไม่น้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภท 12 เดือนโดยเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์แห่งใหญ่ 5 แห่ง ธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยจะคำนวณเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่ได้รับกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำดังกล่าวในวันที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบ 60 ปี หรือเสียชีวิต

การบริหารจัดการกองทุน

พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ (2554 อ้างถึงใน กองทุนการออมแห่งชาติ, 2558) ได้สรุปการบริหารจัดการกองทุนการออมแห่งชาติไว้ดังนี้

1. อำนาจหน้าที่ของกองทุน

- 1.1 ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
- 1.2 ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- 1.3 ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน
- 1.4 กระทำการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

ของกองทุน

2. คณะกรรมการกองทุน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธาน

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สมาชิกที่ได้รับเลือกจำนวน 6 คน ผู้รับบำนาญจำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 คน โดยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย ด้านบัญชี ด้านการเงินและการลงทุน และด้านสวัสดิการชุมชน ด้านละ 1 คน และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการรวม 21 คน คณะกรรมการกองทุน ทำหน้าที่ ดังนี้

2.1 กำหนดนโยบาย ออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งในการบริหารกิจการของกองทุน

2.2 กำหนดนโยบายการลงทุน

2.3 กำกับดูแลการบริหารจัดการกองทุน

2.4 ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของเลขาธิการ และการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนเลขาธิการ

2.5 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับเก็บรักษา และจ่ายเงินของกองทุน

2.6 พิจารณามอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นจัดการ เงินของกองทุน

2.7 แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

2.8 ออกระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับเกี่ยวกับการพนักงาน ระบบพนักงานสัมพันธ์ การบรรจุแต่งตั้งถอดถอน และวินัยพนักงานและลูกจ้างของกองทุน การกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น ๆ รวมตลอดถึงการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ

2.9 เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงอัตราเงินสะสมและเงินสมทบ

2.10 ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

3. คณะกรรมการการลงทุน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นประธาน ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เลขาธิการ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 คน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านเศรษฐศาสตร์ระบบไร้ดอกเบี้ย ด้านเงินและการลงทุน หรือด้านกฎหมาย เป็นอนุกรรมการ และรองเลขาธิการด้านการลงทุน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ รวม 9 คน คณะกรรมการการลงทุนมีหน้าที่ ดังนี้

3.1 ให้คำปรึกษาด้านการลงทุนต่อคณะกรรมการ

3.2 ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลที่จะมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน

3.3 ติดตามดูแลการดำเนินงานของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลดังกล่าว

3.4 รายงานผลการดำเนินงานด้านการลงทุนและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ

3.5 ปฏิบัติการในเรื่องอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

4. การหาผลประโยชน์ของกองทุนเป็นให้ไปตามนโยบายของคณะกรรมการกองทุน และจะมอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่มีความเชี่ยวชาญดำเนินการแทนตามความเหมาะสมก็ได้ โดยให้คำนึงถึงการกระจายความเสี่ยงด้วย

5. กองทุนหรือผู้จัดการกองทุนที่ได้รับมอบหมายจะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

6. กองทุนจะต้องจัดให้มีระบบบัญชีที่เหมาะสมเพื่อบันทึกรายการทางบัญชี และแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกองทุน โดยถูกต้องตามมาตรฐานบัญชี รวมทั้งต้องมีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

7. ให้กองทุนจัดให้มีบัญชี 3 บัญชี คือ บัญชีเงินรายบุคคล บัญชีเงินบำนาญ และบัญชีเงินกองกลาง

8. ดอกผลที่ได้จากการนำเงินของกองทุนในแต่ละบัญชีไปลงทุนหาผลประโยชน์เมื่อได้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดแล้ว ให้จัดสรรเข้าแต่ละบัญชีตามสัดส่วนของเงินที่นำไปลงทุน

9. ให้กองทุนแจ้งยอดเงินสะสม เงินสมทบ พร้อมทั้งผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าวในส่วนของผู้สมาชิกแต่ละคนให้ผู้สมาชิกทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

10. ให้กองทุนยื่นรายงานแสดงการจัดการกองทุนต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง จัดทางงบการเงิน เพื่อแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกองทุนเสนอผู้สอบบัญชีภายใน 120 วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี โดยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

11. ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อรัฐมนตรีภายใน 150 วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีและให้ประกาศงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบแล้วและรายงานการสอบบัญชีในราชกิจจานุเบกษา

12. ให้กองทุนจัดทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเสนอต่อคณะรัฐมนตรีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อทราบภายใน 180 วันนับจากวันสิ้นปีบัญชี โดยต้องแสดงประมาณการการเงินที่จะขอให้รัฐบาลจัดสรร เพื่อการดำเนินงานของกองทุนในระยะเวลา 3 ปี นับจากวันเสนอรายงาน ผลงานของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้ง งบการเงิน และรายงานของผู้สอบบัญชีด้วย

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอพนัสนิคม

ประวัติความเป็นมา

อำเภอพนัสนิคม เป็นเมืองโบราณซึ่งเคยรุ่งเรืองเมื่อสมัยประมาณ 1,000 ปีมาแล้ว หรือ สมัยที่ขอมยังเรืองอำนาจอยู่ในอาณาจักรสุวรนภูมิ จากหลักฐานต่าง ๆ นำเชื่อกันว่าเมืองที่รุ่งเรือง ดังกล่าวชื่อ “เมืองพระรถ” อำเภอพนัสนิคมตั้งขึ้นเป็นเมืองในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้า เจ้าอยู่หัว เมื่อปี พ.ศ. 2371 ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ ทรงปฏิรูป การปกครองส่วนภูมิภาค และจัดระเบียบการปกครองใหม่เป็นมณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบล และ หมู่บ้าน จึงโปรดเกล้าฯ ให้เมืองพนัสนิคม เมืองบางละมุง และเมืองบางปลาสร้อยรวมกัน และ เมืองพนัสนิคมจึงเป็นอำเภอพนัสนิคมของจังหวัดชลบุรีเมื่อปี พ.ศ. 2447 (ที่ว่าการอำเภอพนัสนิคม, 2558)

ลักษณะที่ตั้ง

อำเภอพนัสนิคม มีพื้นที่ประมาณ 448.259 ตารางกิโลเมตร มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ ราบสูงและพื้นที่ราบลุ่ม ทางทิศตะวันออกเป็นป่าและไร่อ้อย ไร่มัน ทางทิศเหนือและทิศตะวันออก เฉียงใต้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ส่วนใหญ่ใช้ในการทำนาและบางส่วนใช้เลี้ยงปลา กุ้ง ส่วนทาง ตอนใต้และตะวันออกเป็นที่ราบสูง มีการทำไร่อ้อย ไร่มันสำปะหลัง และพืชผักต่าง ๆ (ที่ว่าการ อำเภอพนัสนิคม, 2558)

อำเภอพนัสนิคมแบ่งการปกครองออกเป็น 20 ตำบล ได้แก่ ตำบลพนัสนิคม ตำบลวัด หลวง ตำบลนาเริก ตำบลสระสี่เหลี่ยม ตำบลกุฎไฉียง ตำบลท่าข้าม ตำบลหนองขยาด ตำบลหนอง เขียง ตำบลบ้านช้าง ตำบลไร่หลักทอง ตำบลหน้าพระธาตุ ตำบลบ้านเข็ด ตำบลหมอนนาง ตำบล วัดโบสถ์ ตำบลหัวถนน ตำบลหนองปรือ ตำบลทุ่งขวาง ตำบลนาวังหิน ตำบลโลกเพาะ ตำบลนา มะตูม (ที่ว่าการอำเภอพนัสนิคม, 2558)

อำเภอพนัสนิคมตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดชลบุรี ห่างจากตัวจังหวัดไปทางทิศ ตะวันออกประมาณ 22 กิโลเมตรตามแนวเส้นทางถนนสุขประยูร มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ การปกครองข้างเคียงดังต่อไปนี้ (ที่ว่าการอำเภอพนัสนิคม, 2558)

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอบ้านโพธิ์และอำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอบ้านบึงและอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอบ่อทองและอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัด

ฉะเชิงเทรา

คำขวัญอำเภอ

พระพนัสบดีคู่บ้าน จักรสานคู่เมือง ลือเลื่องบุญกลางบ้าน ตำนานพระรถเมรี ศักดิ์ศรี
เมืองสะอาด เก่งกาจการทวยโจ๊ก (ที่ว่าการอำเภอพนัสนิคม, 2558)

ภูมิอากาศ

มีลักษณะอากาศแบบฝนเมืองร้อน ทำให้ภูมิอากาศในช่วงฤดูร้อนอากาศไม่ร้อนจัด
ฤดูหนาวไม่หนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ย 21-36 องศาเซลเซียส (ที่ว่าการอำเภอพนัสนิคม, 2558)

จำนวนประชากร

จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี เดือนธันวาคม
พ.ศ. 2557 แยกตามช่วงอายุ (ปี) เฉพาะผู้มีสัญชาติไทยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน (กรมการ
ปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2557)

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

อายุ (ปี)	ชาย	หญิง	รวม
0-5	3,562	3,309	6,871
6-10	3,013	2,827	5,840
11-15	2,918	2,827	5,745
16-20	3,491	3,175	6,666
21-25	3,267	3,247	6,514
26-30	3,426	3,487	6,913
31-35	3,958	3,896	7,854
36-40	4,075	3,994	8,069
41-45	3,928	4,162	8,090
46-50	3,676	4,202	7,878
51-55	3,306	3,623	6,929
61-65	1,925	2,363	4,288
66-70	1,372	1,734	3,106
71-75	1,136	1,480	2,616
81-85	507	805	1,312
86-90	210	455	665

ตารางที่ 1 (ต่อ)

อายุ (ปี)	ชาย	หญิง	รวม
91-95	76	160	236
มากกว่า 95	25	59	84
รวมทั้งสิ้น	46,911	49,726	96,637

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สายวิจิตร พันภัย (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการออมด้วยการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์เกินเฟิสต์ของลูกค้าเงินฝากประจำ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการออมด้วยการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์เกินเฟิสต์ของลูกค้าเงินฝากประจำ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามลูกค้าเงินฝากประจำ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในอำเภอศรีราชา 8 สาขา จำนวน 396 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์สมมติฐานความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อการออมด้วยการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์เกินเฟิสต์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกันด้วย t-test, F-test และ Welch-test ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรีประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,000-15,000 บาท มีบัญชีเงินฝากประจำ 3 เดือน จำนวนเงินฝากต่ำกว่า 50,000 บาท วัตถุประสงค์ในการฝากคือป้องกันการความเสี่ยงทางการเงินเกิดจากการเจ็บป่วยในอนาคต มีภาระหนี้สินส่วนบุคคล และยังไม่เคยทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ส่วนบุคคลกับสถาบันการเงินอื่น สำหรับการทดสอบสมมติฐานพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการออมด้วยการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์เกินเฟิสต์แตกต่างกันออกไป โดยเพศหญิงและเพศชายมีความคิดเห็นในด้านราคาแตกต่างกัน อายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นในด้านผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นในด้านผลิตภัณฑ์และด้านช่องทางการจัดจำหน่ายแตกต่างกัน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน อาชีพที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านช่องทางการจัดจำหน่ายแตกต่างกัน รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมการขายแตกต่างกัน จำนวนเงินฝากประจำที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริม

การขายแตกต่างกัน และวัตถุประสงค์ในการฝากเงินที่ต่างกันมีความคิดเห็นในด้านการส่งเสริมการขายแตกต่างกัน ส่วนตัวอย่างที่มีข้อมูลส่วนบุคคลที่ต่างกันในด้านประเภทบัญชีเงินฝากประจำ ภาระหนี้สินส่วนบุคคล และการมีประกันชีวิตส่วนบุคคลกับสถาบันการเงินอื่น มีความคิดเห็นต่อการออมด้วยการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์เกินเฟิสต์ไม่แตกต่างกัน

กฤษฎี ยิวคิม (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษาบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) ศึกษาพฤติกรรมที่มีต่อการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (3) เพื่อเสนอแนวทางในการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากประชากร ได้แก่บุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีงบประมาณ 2556 จำนวนทั้งสิ้น 186 คน จำแนกออกเป็นสายวิชาการ และบุคลากรสายสนับสนุน สถิติพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติสรุปอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะส่วนบุคคลในด้าน อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษามีผลต่อทัศนคติในการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง คุณลักษณะส่วนบุคคลในด้าน อายุ และสถานภาพ มีผลต่อพฤติกรรมในการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมในการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ ทัศนคติในเรื่องการออมเพื่อสิทธิพิเศษ การออมในเรื่องเกี่ยวกับเวลา ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ และทัศนคติในเรื่องการออมเพื่อผลตอบแทน ตามลำดับ

สาสิทธิ์ สุตรา (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการออมของชาวชนบทในจังหวัดสุรินทร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อกับความรู้เกี่ยวกับการออมของประชาชน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อกับทัศนคติเกี่ยวกับการออมของประชาชน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อกับพฤติกรรมการออมของประชาชน เป็นวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป จำนวน 416 คน ประมวลผลข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/ PC สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และใช้สถิติแบบเพียร์สันทดสอบสมมติฐานเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อนิตยสาร และสื่อเอกสารสิ่งพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการออมของประชาชน การ

เปิดรับสื่อวิทยุมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชน และการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และการสื่อสารระหว่างบุคคลมี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของประชาชน

วิทวัส รุ่งเรืองผล (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิจัยพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัย 20-29 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมการออมและการลงทุน ความกังวลใจเกี่ยวกับการลงทุน ผู้มีอิทธิพลต่อการลงทุน รวมทั้งรูปแบบการรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนเพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดในการเข้าถึงคนวัย 20-29 ปี เพื่อเลียนพฤติกรรมไปสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ฯ ซึ่งการศึกษานี้ได้ใช้ทฤษฎี “The three tires of Non-customer” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามที่มีโครงสร้างแน่นอน ทำการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตาม โอกาสทางสถิติ ด้วยการสุ่มแบบโควตา จำนวน 887 ตัวอย่าง ซึ่งมี 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ที่พร้อมจะเป็นลูกค้า ผู้ปฏิเสธ และผู้ตกสำรวจ ซึ่งพบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีทัศนคติคล้ายกันเกี่ยวกับความกังวลในการลงทุนในหุ้นคือ คิดว่าไม่มีเงินมากพอสำหรับการลงทุน ไม่มีความรู้และไม่กล้าเสี่ยง แต่กลุ่มผู้ที่พร้อมจะเป็นลูกค้า มีฐานะทางการเงินระดับความรู้และการยอมรับความเสี่ยงสูงกว่า กลุ่มผู้ปฏิเสธมีระดับความรู้และการยอมรับความเสี่ยงต่ำกว่า ส่วนกลุ่มผู้ตกสำรวจมีข้อจำกัดด้านเงินลงทุน ความรู้และการยอมรับความเสี่ยงต่ำที่สุด การดึงดูดคนวัยที่ 20-29 ปี เข้าสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ฯ ควรเน้นไปที่กลุ่มผู้ที่พร้อมจะเป็นลูกค้า และผู้ปฏิเสธเป็นหลัก โดยเปลี่ยนทัศนคติให้เขาเห็นว่าการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ฯ เป็นทางเลือกหนึ่งของการลงทุนที่ไม่จำเป็นต้องใช้เงินเริ่มต้นลงทุนจำนวนมาก เป็นการสร้างความรู้และรายได้สูงกว่าการฝากธนาคาร รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวสู่การเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นความใฝ่ฝันของคนวัย 20-29 ปี

ศุภวรรณ มณีพันธุ์วงศ์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมของพนักงานธนาคารในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีการตัดสินใจออมแตกต่างกันอย่างไร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือพนักงานธนาคารในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 151 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว t-test สถิติ F-test (One Way ANOVA = F-test) ในการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของ 2 กลุ่ม และมากกว่า 2 กลุ่ม และใช้สถิติ Pearson Chi-square ในการทดสอบความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และ 0.01 ผลวิจัยพบว่า 1) การทดสอบสมมติฐานลักษณะ ประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจออมของพนักงานธนาคารในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงครามที่แตกต่างกัน พบว่า ความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศ ด้านการศึกษา ด้านอายุงาน และด้านรายได้มีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแสดงให้เห็นว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลการตัดสินใจอมของพนักงานธนาคารในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านผลตอบแทน ด้านความมั่นคง ด้านแรงจูงใจในการออม ด้านเศรษฐกิจสังคม ด้านรายได้ และด้านลักษณะการออม มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจอมของพนักงานธนาคารในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เดือนรุ่ง ช่วยเรื่อง (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเป็ยะ จังหวัดตรัง โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเป็ยะ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเป็ยะ 3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนระหว่างครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตกับครัวเรือนทั่วไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างภาคครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเกาะเป็ยะ จังหวัดตรัง จำนวน 326 ครัวเรือน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า จากการสำรวจครัวเรือนตัวอย่างจำนวน 326 ครัวเรือน หัวหน้าครัวเรือนเป็นเพศชายมากที่สุด มีอายุช่วงมากกว่า 50 ปี ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเกษตรกร มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด ครัวเรือนมีรายได้รวมต่อปีเท่ากับ 352,904 บาท ค่าใช้จ่ายรวมต่อปีเท่ากับ 186,151 บาท มูลค่าทรัพย์สินรวมเท่ากับ 2,681,596 บาท หนี้สินรวมเท่ากับ 311,809 บาท ครัวเรือนมีเงินออมต่อปีเท่ากับ 91,008 บาท สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเป็ยะ จังหวัดตรัง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ และผลตอบแทน ณ ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนระหว่างครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตกับครัวเรือนทั่วไป พบว่า ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตมีการออมต่อปีเท่ากับ 80,342 บาท มีพฤติกรรมการออมคือออมก่อนจ่าย และฝากประจำทุก ๆ เดือน ส่วนครัวเรือนทั่วไปมีการออมต่อปีเท่ากับ 96,274 บาท พฤติกรรมการออม คือ จ่ายก่อนเงินเหลือแล้วจึงออม โดยการฝากนาน ๆ ครั้ง

จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัด (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการ

ในการเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 385 ตัวอย่างใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนาวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พฤติกรรมการออมรวมถึงอธิบายการให้ระดับความสำคัญของปัจจัยกำหนดการออมโดยวิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติไคสแควร์เพื่อทดสอบสมมติฐาน และนำเสนอผลเชิงเปรียบเทียบ ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการที่มีการออมเงินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีสถานภาพโสด และไม่มีผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูพนักงานบริษัทเอกชนที่มีการออมเงินจะมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 20,001-25,000 บาท ส่วนข้าราชการที่มีการออมเงินจะมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท ด้านรายจ่ายพนักงานบริษัทเอกชนมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท ข้าราชการมีรายจ่ายเฉลี่ยต่ำกว่าพนักงานบริษัทเอกชน โดยมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ด้านพฤติกรรมออมพบว่าทั้งพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการไม่มีการวางแผนการออม คือ ไม่มีการกำหนดไว้แน่นอนในแต่ละเดือนแต่จะออมตามเงินที่เหลือ มีจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน 1,000-5,000 บาท และมีวัตถุประสงค์การออมเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ด้านรูปแบบการออมส่วนใหญ่ออมประเภทเงินฝากออมทรัพย์และมีแนวโน้มการออมในอนาคตเพิ่มขึ้น ด้านปัจจัยกำหนดการออมทั้งพนักงานเอกชนและข้าราชการจะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านระดับรายได้มากที่สุด

รุ่งนภา ศรีธัญญะโชติ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชน กรณีศึกษาผู้บริหารศูนย์การขายบริษัทไทยประกันชีวิตจำกัด สาขานครุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต และแนวทางในการส่งเสริมการออมของประชาชน ประชากรที่ศึกษาคือผู้บริหาร ศูนย์การขายบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด สาขานครุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด จำนวน 197 คน ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมโดยสถิติไค์สแควร์ (Chi-square) ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการออมของผู้ตอบแบบสอบถาม 1) มีความถี่ในการออมเพื่อใช้จ่ายเป็นครั้งคราว 2) ส่วนใหญ่มีปริมาณการออมต่อปีอยู่ระหว่าง 50,000-100,000 บาท 3) มีการวางแผนการออมไว้ล่วงหน้า 4) มีวัตถุประสงค์ทางการออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน 5) มีวิธีการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตโดยการทำประกันชีวิต 6) มีการออมมาแล้วมากกว่า 10 ปี ด้านปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของผู้บริหารศูนย์การขายคือ 1) การศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการออมเรื่องปริมาณการออมต่อปีและระยะเวลาการออม 2) รายได้รวมต่อปีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการออมเรื่องปริมาณการออมต่อวัตถุประสงค์ในการออมและ

ระยะเวลาในการออม 3) จำนวนคนในอุปการะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการออมเรื่อง ปริมาณการออมวัตถุประสงค์ในการออมวิธีการออมและความถี่ในการออม 4) ภาระหนี้สินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการออมเรื่องปริมาณการออมต่อปี 5) อัตราผลตอบแทนจากการออมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการออม 6) อัตราเงินเฟ้อในอนาคตที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการออมเรื่องผลต่อการออมในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการออมเรื่อง ปริมาณการออม

กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจำนวนเงินออม รูปแบบการออมจุดมุ่งหมายในการออม และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจด้วยแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 258 ตัวอย่าง และประเมินผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ สถิติพื้นฐานและการทดสอบหาปัจจัยที่มีผลต่อการออมใช้การวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยเชิงเส้นตรง พบว่า พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์โดยส่วนใหญ่ออมในสถาบันการเงิน และจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท โดยที่จุดมุ่งหมายของการออมของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการออมเพื่อใช้จ่ายฉุกเฉิน ผู้ออมยังมีความต้องการที่จะออมในระยะยาว แต่จำนวนเงินออมของผู้ออมยังต่ำอยู่ ดังนั้นควรหามาตรการในการกระตุ้นการออมให้เพิ่มขึ้น โดยอาจจะด้วยการเพิ่มประโยชน์ประโยชน์จากการออมให้เพิ่มสูงขึ้นเพื่อจูงใจให้ประชาชนกลุ่มนี้มีความต้องการการออมมากขึ้น หรือสถาบันการเงินควรมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง จำนวนสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 คน ทำให้การออมลดลง 1.756 จึงควรมีการวางแผนครอบครัวเพื่อไม่ให้มีสมาชิกในครอบครัวมากเกินไป จำนวนค่าใช้จ่ายในครอบครัวที่เพิ่มขึ้น 1 บาท จะส่งผลให้จำนวนเงินออมลดลง 0.881 บาท ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนด้านค่าใช้จ่ายให้เหมาะสม

วิศิษฐ์ บิลมาศ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบและพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและพฤติกรรมการออมของครัวเรือน และปัจจัยที่กำหนดปริมาณเงินออมของครัวเรือน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามครัวเรือนตัวอย่างในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้งสิ้น 400 ครัวเรือน และศึกษาปัจจัยที่กำหนดปริมาณเงินออมของครัวเรือนจะใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบมีตัวแปรที่ใช้อธิบายหลายตัว ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่หัวหน้าครัวเรือนเป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 45-54 ปี สำเร็จการศึกษาในระดับอนุปริญญา ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยส่วนใหญ่ครัวเรือนมีผู้ที่ไม่มียาได้จำนวน 1 คน และมีรายได้รวมทั้งหมดอยู่ในช่วง 300,001-450,000 บาทต่อปี รูปแบบ

และพฤติกรรมการออมของครัวเรือนส่วนใหญ่จะออมเงินในรูปแบบที่ดิน ปัจจัยที่กำหนดปริมาณเงินออมของครัวเรือน ได้แก่ อายุของหัวหน้าครัวเรือนซึ่งมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมของครัวเรือนมากที่สุด และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันรองลงมาได้แก่ จำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน โดยมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมของครัวเรือนในทิศทางตรงกันข้าม รายได้ของครัวเรือนและมูลค่าทรัพย์สินของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมของครัวเรือนในทิศทางเดียวกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

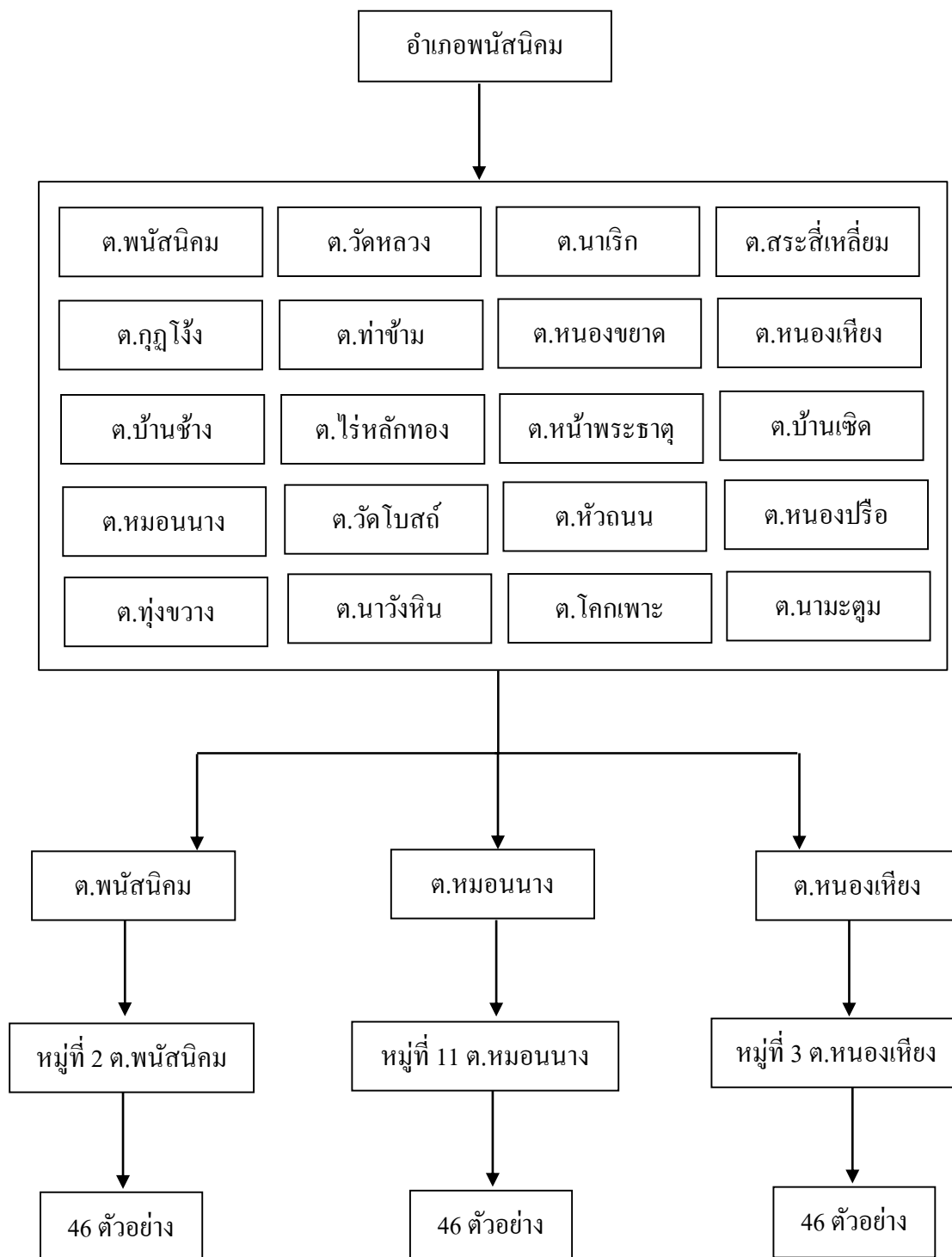
การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ระดับทัศนคติ ความสัมพันธ์ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ และเพื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติของประชาชนจำแนกตามการเป็นสมาชิก กรณีศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนตั้งอายุตั้งแต่ 15 ปี ถึงผู้ที่มีอายุไม่เกิน 60 ปี ที่อาศัยอยู่ในอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยใช้ประชากรตามทะเบียนราษฎร จากการสำรวจเมื่อเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2557 จำนวน 64,925 คน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2557)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยการวิเคราะห์อำนาจของการทดสอบ (Power analysis) สำหรับสถิติ Correlation โดยกำหนดขนาดค่าอิทธิพล ดังนี้ Correlation $\rho_{H1} = 0.3$, Alpha = 0.05, Power = 0.95 Correlation $\rho_{H0} = 0$ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power 3.1.9.2 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 138 คน

วิธีสุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage sampling) โดยแบ่งตามตำบลของอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี คือ 20 ตำบล ได้แก่ ตำบลพนัสนิคม ตำบลวัดหลวง ตำบลนาริก ตำบลสระสี่เหลี่ยม ตำบลกุฎโง้ง ตำบลท่าข้าม ตำบลหนองขยาด ตำบลหนองเหียง ตำบลบ้านช้าง ตำบลไร่หลักทอง ตำบลหน้าพระธาตุ ตำบลบ้านเข็ด ตำบลหมอนนาง ตำบลวัดโบสถ์ ตำบลหัวถนน ตำบลหนองปรือ ตำบลทุ่งขวาง ตำบลนาวังหิน ตำบลโคกพะจะ ตำบลนามะตูม (ที่ว่าการอำเภอพนัสนิคม, 2558) จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายมา 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลพนัสนิคม ตำบลหมอนนาง ตำบลหนองเหียง และทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายอีกครั้ง เพื่อเลือกหมู่บ้านในแต่ละตำบล ได้แก่ หมู่ที่ 2 ตำบลพนัสนิคม หมู่ที่ 11 ตำบลหมอนนาง หมู่ที่ 3 ตำบลหนองเหียง สุดท้ายเก็บตัวอย่างจากประชากรในหมู่บ้านละ 46 คน ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การสุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้และระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ การรู้จัก และการเป็นสมาชิก ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับความรู้ของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ถูก ผิด จำนวน 15 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านสมาชิก และด้านสิทธิประโยชน์ ได้กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

กำหนดเกณฑ์การวัดระดับความรู้ของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ถ้าตอบถูก ได้ 1 คะแนน ได้แก่ ข้อ 8, 14

ถ้าตอบผิด ได้ 1 คะแนน ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's scales) โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านสมาชิก และด้านสิทธิประโยชน์ จำนวน 13 ข้อ

โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถามฉบับนี้ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.2 ดร.กิจฐเขต ไกรวาส ตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 อาจารย์กาญจนา บุญยัง ตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) ประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บจากอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability)

4.1 แบบสอบถามวัดความรู้ ใช้การวิเคราะห์ความยากง่ายของแบบวัดความรู้ (Difficulty analysis) ได้ค่าอยู่ในช่วง .346 - .685 และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ซึ่งได้ค่าอยู่ในช่วง .2000 - .7000 $KR20 = .850$

4.2 แบบสอบถามวัดระดับทัศนคติ ได้ค่า Cronbach's Alpha = .847

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลพื้นฐานของอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพปัจจุบันของอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
2. นำเสนอแบบสอบถามไปสอบถามประชาชนในเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ตามจำนวนขนาดของตัวอย่างที่คำนวณได้ในแต่ละพื้นที่ โดยในการแจกแบบสอบถามจะแจกแบบสอบถามแก่ประชาชนที่สามารถอ่านแบบสอบถามได้

3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 138 ชุด โดยมีจำนวนแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 101 ชุด คิดเป็นร้อยละ 73.19

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยใช้วิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ การรู้จัก และการเป็นสมาชิก วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ วิเคราะห์ข้อมูลใช้โดยหาความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. ความสัมพันธ์ของตัวแปร ได้แก่ ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ ใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความแตกต่างของตัวแปรตามสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ระดับ .05

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์ในการวัดระดับความรู้ของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แบ่งเป็น 3 ระดับ ซึ่งได้แบ่งจำนวนข้อที่ตอบถูก ดังนี้ (Bloom, 1971 อ้างถึงใน กิริยา ศรีสงคราม, 2557)

ถูก 12 ข้อขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ 80-100	มีความรู้มาก
ถูก 9-11 ข้อ	คิดเป็นร้อยละ 60-79	มีความรู้ปานกลาง
ถูก 0-8 ข้อ	คิดเป็นน้อยกว่าร้อยละ 60	มีความรู้น้อย

เกณฑ์การแปลผลระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง ประชาชนมีทัศนคติที่ดีอย่างยิ่งต่อกองทุนการออมแห่งชาติ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึง ประชาชนทัศนคติที่ดีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึง ประชาชนมีทัศนคติที่ปานกลางต่อกองทุนการออม
แห่งชาติ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง ประชาชนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกองทุนการออม
แห่งชาติ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึง ประชาชนมีทัศนคติที่ไม่ดีอย่างยิ่งต่อกองทุนการ
ออมแห่งชาติ

เกณฑ์การแปลความหมายสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (บุญธรรม กิจปรีดา
ปริสสุทธิ์, 2537) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้กับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออม
แห่งชาติ ดังนี้

$r > 0.70$ หรือ $r < -0.70$	มีความสัมพันธ์มาก
$0.30 \leq r < 0.70$ หรือ $-0.70 \leq r < -0.30$	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
$-0.30 < r < 0.30$	มีความสัมพันธ์น้อย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ วิทยาลัยศึกษาด้านบริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีอายุ 15-60 ปี ที่อาศัยอยู่ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 138 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความรู้ของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ วิทยาลัยศึกษาด้านบริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ วิทยาลัยศึกษาด้านบริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลทั่วไป (n=138)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	47	34.06
	หญิง	91	65.94
อายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	24	17.39
	25-34 ปี	38	27.54
	35-44 ปี	47	34.06
	45 ปีขึ้นไป	29	21.01
	ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	113
	ปริญญาตรี	22	15.94
	สูงกว่าปริญญาตรี	3	2.17

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	13	9.42
	ข้าราชการ/ พนักงานราชการ	10	7.25
	พนักงาน/ ลูกจ้างเอกชน	28	20.29
	ธุรกิจส่วนตัว/ เกษตรกร	26	18.84
	รับจ้างทั่วไป	61	44.20

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 65.94) อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 35-44 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 34.06) มีระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 81.88) มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุดคิดเป็น (ร้อยละ 44.20)

ตอนที่ 2 ความรู้ของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กรณีศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ การรู้จักและการเป็นสมาชิกของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ (n=138)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
การรู้จัก	รู้จักกองทุนการออมแห่งชาติ	101	73.19
	ไม่รู้จักกองทุนการออมแห่งชาติ	37	26.81
สมาชิก	เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ	30	21.74
	ไม่เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ	108	78.26

จากตารางที่ 3 พบว่าประชาชนส่วนใหญ่รู้จักกองทุนการออมแห่งชาติคิดเป็นร้อยละ 73.19 และมีเพียงร้อยละ 21.74 ที่เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้ต่อกองทุนการออมแห่งชาติในระดับต่าง ๆ
(n=101)

ระดับความรู้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มีระดับความรู้น้อย	73	72.28
มีระดับความรู้ปานกลาง	14	13.86
มีระดับความรู้มาก	14	13.86
$\bar{X} = 6.55$ คะแนน $SD = 3.78$ คะแนน $Max = 15$ คะแนน $Min = 2$ คะแนน		

จากตารางที่ 4 ประชาชนที่มีการรู้จักเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ พบว่า มีคะแนนความรู้ต่อกองทุนการออมแห่งชาติระดับต่าง ๆ ว่า เฉลี่ยเท่ากับ 6.55 คะแนน ($SD = 3.78$ คะแนน) จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยประชาชนตอบถูกน้อยที่สุดคือ 2 ข้อ โดยประชาชนร้อยละ 72.28 มีระดับความรู้น้อย และมีระดับความรู้ปานกลางกับมีระดับความรู้มากเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 13.86

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้ต่อกองทุนการออมแห่งชาติ (n=101)

	ข้อความ	ตอบถูก	ตอบผิด
ด้านวัตถุประสงค์	*1. กองทุนการออมแห่งชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์เท่านั้น	37 (36.63)	64 (63.37)
	*2. กองทุนการออมแห่งชาติเป็นกองทุนที่ให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อเสียชีวิตเท่านั้น	50 (49.50)	51 (50.50)
ด้านสมาชิก	*3. แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนแล้วสามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้	36 (35.64)	65 (64.36)
	*4. นาย ข. มีประกันสังคมกรณีชราภาพอยู่แล้ว แต่สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้อีก	36 (35.64)	65 (64.36)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

	ข้อคำถาม	ตอบถูก	ตอบผิด
	*5. ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการอายุ 30 ปี สามารถสมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติได้	37 (36.63)	64 (63.37)
	*6. ผู้สนใจสามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ที่ธนาคารพาณิชย์ทั่วประเทศ	42 (41.58)	59 (58.42)
ด้านสิทธิประโยชน์	*7. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติต้องส่งเงินออมเท่า ๆ กันทุกครั้ง	36 (35.64)	65 (64.36)
	8. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมทุกเดือน	65 (64.36)	36 (35.64)
	*9. หากสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติไม่ส่งเงินออม รัฐจะส่งเงินสบทบให้	49 (48.51)	52 (51.49)
	*10. กรณีเกิดอุบัติเหตุ สามารถเบิกค่าชดเชยค่ารักษาพยาบาลได้	43 (42.57)	58 (57.43)
	*11. นางสาว ง. เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ต่อมาได้เข้ารับข้าราชการต้องลาออกจากกองทุนการออมแห่งชาติ	49 (48.51)	52 (51.49)
	*12. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติมีสิทธิได้รับเงินเมื่อครบอายุ 60 ปีบริบูรณ์เท่านั้น	36 (35.64)	65 (64.36)
	*13. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติสามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนได้	38 (37.62)	63 (62.38)
	14. นาง ฮ. อายุ 25 ปี จะได้รับเงินสบทบจากรัฐบาลไม่เกินปีละ 600 บาท	67 (66.34)	34 (33.66)
	*15. กำหนดให้สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติที่มีอายุ 55 ปี จะได้รับเงินสบทบจากรัฐบาลปีละไม่เกิน 960 บาท	41 (40.59)	60 (59.41)

*คำถามเชิงลบ

สำหรับประชาชนที่รู้จักกองทุนการออมแห่งชาติ พบว่า มีความรู้เกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ ข้อที่ประชาชนตอบถูกมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ อายุตั้งแต่ 15-30 ปี จะได้รับเงินสทบจากรัฐบาลไม่เกินปีละ 600 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.34 รองลงมาได้แก่ สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมทุกเดือน และกองทุนการออมแห่งชาติไม่ได้เป็นกองทุนที่ให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อเสียชีวิตเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 64.36 และ 49.50 ตามลำดับ ส่วนข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนแล้วไม่สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ บุคคลมีประกันสังคมกรณีชราภาพอยู่แล้วไม่สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมเท่า ๆ กันทุกครั้ง และสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติมีสิทธิได้รับเงินก็ต่อเมื่อกรณีครบอายุ 60 ปีบริบูรณ์ กรณีลาออก และกรณีเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 35.64

ตอนที่ 3 ทศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กรณีศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชนที่มีทัศนคติต่อกองทุนการออมแห่งชาติ โดยรวมและรายด้าน (n=101)

รายด้าน	\bar{X}	SD	แปลความ
ด้านวัตถุประสงค์	4.09	0.59	ดี
ด้านสมาชิก	3.98	0.62	ดี
ด้านสิทธิประโยชน์	4.00	0.59	ดี
ภาพรวม	4.02	0.55	ดี

จากตารางที่ 6 พบว่าประชาชนที่มีทัศนคติต่อกองทุนการออมแห่งชาติอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีทัศนคติที่ดีเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.09$, $SD = 0.59$) รองลงมาคือ ด้านสิทธิประโยชน์และด้านสมาชิก ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชนที่มีทัศนคติต่อ
กองทุนการออมแห่งชาติด้านวัตถุประสงค์ (n = 101)

ข้อ	ระดับทัศนคติ (จำนวน และร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปล ความ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. การจัดตั้งกองทุน การออมแห่งชาติ เพื่อสร้างความเป็น ธรรม และสร้าง ความเท่าเทียมให้กับ แรงงานที่ยังไม่ได้ รับการดูแลจาก ภาครัฐ	29 (28.71)	54 (53.47)	17 (16.83)	0 (0.00)	1 (0.99)	4.09	0.74	ดี
2. กองทุนการออม แห่งชาติเป็นกองทุน การออมที่มี ประโยชน์	22 (21.00)	63 (62.38)	15 (14.85)	1 (0.99)	0 (0.00)	4.05	0.64	ดี
3. กองทุนการออม แห่งชาติช่วยเปิด โอกาสให้บุคคลที่มี รายได้น้อยได้มีเงิน ใช้จ่ายในยามชรา ภาพ	31 (30.69)	53 (52.48)	16 (15.84)	1 (0.99)	0 (0.00)	4.13	0.70	ดี
ภาพรวม						4.09	0.59	ดี

จากตารางที่ 7 พบว่าประชาชนมีทัศนคติต่อกองทุนการออมแห่งชาติในด้าน
วัตถุประสงค์อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.09$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีทัศนคติเฉลี่ยสูงสุด

คือ กองทุนการออมแห่งชาติช่วยเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีรายได้น้อยได้มีเงินใช้จ่ายในยามชราภาพ
อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.70$)

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชนที่มีทัศนคติต่อ
กองทุนการออมแห่งชาติด้านสมาชิก ($n = 101$)

ข้อ	ระดับทัศนคติ (จำนวน และร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปล ความ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. การกำหนดช่วง อายุของสมาชิก กองทุนการออม แห่งชาติความ เหมาะสม	24 (23.76)	52 (51.49)	24 (23.76)	1 (0.99)	0 (0.00)	3.98	0.72	ดี
2. การห้ามผู้ที่มี ประกันสังคม กรณี ชราภาพ สมัครเป็น สมาชิกของกองทุน การออมแห่งชาติถือ ว่ามีความเหมาะสม	22 (21.78)	57 (56.44)	19 (18.81)	3 (2.97)	0 (0.00)	3.97	0.73	ดี
	ภาพรวม					3.98	0.62	ดี

จากตารางที่ 8 พบว่าประชาชนมีทัศนคติต่อกองทุนการออมแห่งชาติในด้านสมาชิกอยู่
ในระดับดี ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีทัศนคติเฉลี่ยสูงสุด คือ การกำหนด
ช่วงอายุตั้งแต่ 15-60 ปีของสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.72$)

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชนที่มีทัศนคติต่อ
กองทุนการออมแห่งชาติด้านสิทธิประโยชน์ (n = 101)

ข้อ	ระดับทัศนคติ (จำนวน และร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปล ความ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. ภายใน 1 ปีแรก รัฐเปิดโอกาสให้ บุคคลที่มีอายุเกิน 60 ปีสามารถสมัครเป็น สมาชิกของกองทุนมี ความเหมาะสม	30 (29.70)	43 (42.57)	27 (26.73)	1 (0.99)	0 (0.00)	4.01	0.78	ดี
2. รัฐบาลจัดสรรเงิน เข้าบัญชีกองกลาง จำนวน 1,000 ล้าน บาท เพื่อใช้จ่ายใน การดำเนินงานของ กองทุนมีความ เหมาะสม	28 (27.72)	44 (43.56)	27 (26.73)	2 (1.98)	0 (0.00)	3.97	0.73	ดี
3. การออมเงินกับ กองทุนการออม แห่งชาติมีความ มั่นคงและปลอดภัย	30 (29.70)	52 (51.49)	19 (18.81)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.11	0.69	ดี
4. การกำหนดวงเงิน การออมในแต่ละปีมี ความเหมาะสม	24 (23.76)	49 (48.51)	28 (27.72)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.96	0.72	ดี

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ	ระดับทัศนคติ (จำนวน และร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปล ความ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
5. การกำหนด หลักเกณฑ์ของการ รับเงินกองทุนการ ออมแห่งชาติก่อน อายุ 60 ปี โดยการ ลาออกมีความ เหมาะสม	23 (22.77)	51 (50.50)	26 (25.74)	1 (0.99)	0 (0.00)	3.95	0.73	ดี
6. การกำหนดให้ สมาชิกไม่ จำเป็นต้องส่งเงินทุก เดือน เป็นการ ช่วยเหลือผู้ที่มี รายได้ไม่แน่นอน	24 (23.76)	56 (55.45)	19 (18.81)	2 (1.98)	0 (0.00)	4.01	0.71	ดี
7. การรับ ผลประโยชน์จาก กองทุนการออม แห่งชาติมีความ เหมาะสม	25 (24.75)	50 (49.50)	25 (24.75)	1 (0.99)	0 (0.00)	3.98	0.73	ดี

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ	ระดับทัศนคติ (จำนวน และร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปล ความ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
8. การเป็นสมาชิก กองทุนการออม แห่งชาติทำให้ ประชาชนมีความ มั่นคงในชีวิตหลัง เกษียณอายุ	29 (28.71)	45 (44.55)	26 (25.74)	1 (0.99)	0 (0.00)	4.01	0.77	ดี
	ภาพรวม					4.00	0.55	ดี

จากตารางที่ 9 พบว่าประชาชนมีทัศนคติต่อกองทุนการออมแห่งชาติในด้านสิทธิประโยชน์อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีทัศนคติเฉลี่ยสูงสุดคือ การออมเงินกับกองทุนการออมแห่งชาติมีความมั่นคงและปลอดภัย ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.69$) รองลงมาคือข้อภายใน 1 ปีแรกรัฐเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีอายุเกิน 60 ปีสามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนมีความเหมาะสม การกำหนดให้สมาชิกไม่จำเป็นต้องส่งเงินทุกเดือน เป็นการช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้ไม่แน่นอน และข้อการเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติทำให้ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตหลังเกษียณอายุ

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ
(n = 101)

	ความรู้ที่มีต่อกองทุนการออม แห่งชาติ	ทัศนคติที่มีต่อกองทุนการ ออมแห่งชาติ
ความรู้ที่มีต่อกองทุนการออม แห่งชาติ	-	.210*
ทัศนคติที่มีต่อกองทุนการ ออมแห่งชาติ		-

$p \leq .05$

จากตารางที่ 10 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างความรู้กับทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ มีค่าเท่ากับ .210 พบว่าความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบระดับความรู้ของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามการเป็นสมาชิก (n = 101)

การเป็นสมาชิก	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
เป็นสมาชิก	30	9.80	3.92	5.871	.000
ไม่เป็นสมาชิก	71	5.18	2.76		

จากตารางที่ 11 พบว่าประชาชนที่เป็นสมาชิกมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติมากกว่าประชาชนที่ไม่เป็นสมาชิก และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ค่า t มีนัยสำคัญที่ $p \leq .05$ ดังนั้นกล่าวได้ว่า ประชาชนที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกมีระดับความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นสมาชิกจะมีความรู้มากกว่าประชาชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติจำแนกตามการเป็นสมาชิก (n = 101)

การเป็นสมาชิก	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
เป็นสมาชิก	30	4.25	.43	3.222	.002
ไม่เป็นสมาชิก	71	3.92	.57		

จากตารางที่ 12 พบว่าประชาชนที่เป็นสมาชิกมีค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติมากกว่าประชาชนที่ไม่เป็นสมาชิก และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ค่า t มีนัยสำคัญที่ $p \leq .05$ ดังนั้นกล่าวได้ว่า ระหว่างประชาชนที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกมีระดับทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นสมาชิกมีทัศนคติดีกว่าประชาชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก

ตารางที่ 13 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติมีความสัมพันธ์กัน	ยอมรับสมมติฐาน
ประชาชน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีมีการเป็นสมาชิกแตกต่างกัน มีระดับความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ประชาชน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีมีการเป็นสมาชิกแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กรณีศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้กับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ และเพื่อศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติของประชาชนจำแนกตามการเป็นสมาชิก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 15-60 ปี ของอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ซึ่งคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยการวิเคราะห์อำนาจของการทดสอบ (Power analysis) สำหรับสถิติ Correlation โดยกำหนดขนาดค่าอิทธิพลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power 3.1.9.2 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 138 คน และผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 แบบเป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดจำนวน 6 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับความรู้ของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ถูก ผิด จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's scals) จำนวน 13 ข้อ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเอง เมื่อได้ข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (Spss) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และทดสอบค่าที (t-test) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ระดับ .05

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามของการวิจัยเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 25-34 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ประชาชนส่วนใหญ่รู้จักกองทุนการออมแห่งชาติแต่ไม่ได้เป็นสมาชิก

ระดับความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีระดับความรู้ที่น้อย โดยส่วนใหญ่ประชาชนมีความรู้มากคือข้อ อายุตั้งแต่ 15-30 ปี ได้รับเงินสทบจากรัฐบาลไม่เกินปีละ 600 บาท รองลงมาได้แก่ สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมทุกเดือน และกองทุนการออมแห่งชาติไม่ได้เป็นกองทุนที่ให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิก เมื่อเสียชีวิตเพียงอย่างเดียว ส่วนข้อที่ประชาชนมีความรู้ที่น้อย ได้แก่ แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนแล้วไม่สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ บุคคลมีประกันสังคมกรณีชราภาพอยู่แล้วไม่สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมเท่า ๆ กันทุกครั้ง และสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติมีสิทธิได้รับเงินก็ต่อเมื่อกรณีครบอายุ 60 ปีบริบูรณ์ กรณีลาออก และกรณีเสียชีวิต พอ ๆ กัน

ระดับทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนทัศนคติที่ดีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ โดยมีทัศนคติในรายด้านอยู่ในระดับดีทุกด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านสมาชิก และด้านสิทธิประโยชน์

การทดสอบสมมติฐาน

1. ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติมีความสัมพันธ์กัน โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวก และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
2. ประชาชนที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกมีระดับความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นสมาชิกจะมีความรู้มากกว่าประชาชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก
3. ประชาชนที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกมีระดับทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นสมาชิกมีทัศนคติดีกว่าประชาชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาพบว่า ประชาชนอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องจากกองทุนการออมแห่งชาติยังการจัดตั้งโครงการจัดตั้งแต่ปี 2554 แต่ไม่ได้รับการอนุมัติ ในปี 2558 รัฐบาลจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติได้สำเร็จและสามารถสมัครสมาชิกได้ตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2558 ซึ่งยังไม่มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ มาก เช่น โฆษณาทางโทรทัศน์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการรู้จักอยู่ในระดับมาก คือ ร้อยละ 73.19 ประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติน้อยนั้น ซึ่งประชาชนมีระดับความรู้ระดับที่ 1 หรือ รู้ว่าคืออะไร เป็นความรู้เชิงรับรู้เท่านั้น ไม่สามารถเข้าใจ

อย่างลึกซึ้งหรือไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ และไม่สามารถอธิบายแก่บุคคลอื่นได้ ทำให้ผล การศึกษาครั้งนี้ประชาชนมีความรู้ที่น้อย สอดคล้องกับ Quinn (1994 อ้างถึงใน พรธิดา วิเชียรปัญญา, 2547) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับระดับของความรู้ออกเป็น 4 ระดับคือ (1) รู้ว่าคืออะไร (Know what) เป็นความรู้เชิงการรับรู้ (2) รู้วิธีการ (Know how) เป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในการปฏิบัติ (3) รู้เหตุผล (Know why) เป็นความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เชิงเหตุผลที่สลับซับซ้อน อัน อยู่ภายใต้เหตุการณ์ และสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้ระดับนี้สามารถพัฒนาได้บนพื้นฐานของ ประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหา และการอภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ร่วมกับผู้อื่น (4) ใส่ใจกับ เหตุผล (Care why) เป็นความรู้ในลักษณะการสร้างสรรค์ที่มีจากตัวเอง บุคคลที่มีความรู้ในระดับนี้ จะมีเจตจำนง แรงจูงใจ และการปรับตัวเพื่อความสำเร็จ

2. จากการศึกษาพบว่า ประชาชนอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีระดับทัศนคติที่ดี เกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกองทุนการออมแห่งชาติเป็นกองทุนที่เกิดจาก ภาครัฐ ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ และเป็นกองทุนที่ให้โอกาสบุคคลที่ยังไม่ได้รับการดูแลจาก ภาครัฐในรูปแบบของบำนาญ อีกทั้งยังส่งเสริมการออมให้แก่บุคคลที่มีรายได้น้อยได้มีชีวิตใน ปลายชีวิตที่ดีอีกด้วย ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกที่ดีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ (กองทุนการออม แห่งชาติ, 2558)

3. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

3.1 ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติมีความสัมพันธ์ กัน สอดคล้องกับ Schwartz (1975 อ้างถึงใน ไพบุลย์ อ่อนมั่ง, 2542) กล่าวว่าความรู้และทัศนคติมี ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

3.2 ประชาชน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีมีการเป็นสมาชิกแตกต่างกัน มีระดับ ความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ประชาชนที่เป็นสมาชิกจะมีความรู้มากกว่าประชาชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนที่ เป็นสมาชิกมีความรู้ และมีประสบการณ์ที่สมัครสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติมาแล้ว ซึ่ง สอดคล้องกับสรรพวุฒิ พิพัฒพันธ์ พ.ต.ต. (2538) ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วย (1) ระดับ การศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก เพราะจะทำให้บุคคลมีความรู้และมีความคิดเห็นใน เรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุและมีผล (2) ความเชื่อ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ในการยอมรับต่อ สิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป (3) สถานภาพทางสังคม หมายถึง สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่น และสังคม (4) ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและส่งผลต่อความคิดเห็น และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย (1) ครอบครัว หมายถึง การสะสมความรู้โดยตรง หรือ ทางอ้อมจากระเบียบ วิธีปฏิบัติกฎเกณฑ์ และค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของ

ความประพฤติ และความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนั้น (2) กลุ่มสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมาก เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มหรือสังคมใดต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มและสังคมนั้น (3) สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล

3.3 ประชาชนที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกมีระดับทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นสมาชิกมีทัศนคติดีกว่าประชาชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ซึ่งประชาชนที่เป็นสมาชิกได้มีประสบการณ์หรือสิ่งที่ได้เคยผ่านมา จึงทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ สอดคล้องกับแนวคิดของ ออคูลย์ จาตุรงค์กุล และ คลยา จาตุรงค์กุล (2550) ได้กล่าวไว้คือ (1) ประสบการณ์ของบุคคล (Personal experience) ทัศนคติของผู้บริโภคเกิดขึ้นเนื่องจากการเรียนรู้ของบุคคล องค์กรประกอบหลายประการในประสบการณ์ของบุคคลกระทบต่อการก่อตัวของทัศนคติ คือ ความต้องการและสิ่งจูงใจของบุคคล จำนวน ประเภท และความน่าเชื่อถือของข่าวสาร การที่จะเลือกรับรู้ข่าวสารของผู้บริโภค (2) ผู้มีอิทธิพลจากแหล่งภายนอก (External authorities) การก่อตัวของทัศนคติจะรับอิทธิพลจากภายนอกรวมทั้งเพื่อน นักเขียน ครูบาอาจารย์ บิดามารดา ญาติ เพื่อนร่วมงาน และแหล่งอื่น ๆ ด้วย แหล่งต่าง ๆ ดังกล่าวจะข่าวสารแก่ผู้บริโภคในทำนอง “ประสบการณ์และความเป็นจริง” ความจริงนี้จะก่อให้เกิดทัศนคติ (3) ผลจากวัฒนธรรมที่มีต่อการก่อตัวของทัศนคติ (Cultural effects on attitude) สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมทั้งในปัจจุบันและอดีตกระทบต่อการก่อตัวของทัศนคติ อิทธิพลอันเกิดมาจากวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และการเกี่ยวข้องกับสังคมจะทำให้เกิดเป็นทัศนคติที่มีต่อสถานการณ์ครั้งใหม่ ๆ โดยทัศนคติปัจจุบันของผู้บริโภคจะพัฒนาขึ้นจากทัศนคติที่เกิดขึ้นในอดีตและเป็นการง่ายกว่ามากสำหรับตัวผู้บริโภคที่จะยอมรับทัศนคติที่สอดคล้องกับค่านิยมที่ตนเคยมีอยู่ในอดีต

ข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบจากการศึกษา เรื่องความรู้และทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กรณีศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากการศึกษาพบว่า ประชาชนอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เรื่องกองทุนการออมแห่งชาติน้อย ดังนั้นกองทุนการออมแห่งชาติ ควรเข้าไปมีส่วนในการแนะนำแก่ประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกองทุนการออมแห่งชาติให้มากขึ้น ร่วมมือกับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อจัดทำแผนงาน/ โครงการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้

เรื่องเกี่ยวกับกองทุนนี้ เช่น กองทุนนี้จัดตั้งเพื่ออะไร และมีความสำคัญกับประชาชนอย่างไร อีกทั้งยังต้องตระหนักถึงความสำคัญของการออม โดยมีมีการเพื่อให้มีชีวิตที่ดีหลังวัยเกษียณ และจากการศึกษาพบว่าประชาชนอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีทัศนคติที่ดีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ เมื่อประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้น จึงทำให้มีทัศนคติดีขึ้นอีกด้วย

2. กองทุนการออมแห่งชาติ ควรมีการติดตามประเมินผลเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อเป็นการหาข้อมูลที่จะใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จากการศึกษาพบว่า ประชาชนอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เรื่องกองทุนการออมแห่งชาติน้อย ดังนั้นทางกองทุนการออมแห่งชาติ ควรมีการนำแผนงาน/ โครงการ ไปปฏิบัติ เช่น ควรมีการประชาสัมพันธ์ อาทิ การใช้สื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยุ การแจกเอกสาร รวมถึงการให้ธนาคารหรือพนักงานธนาคารของธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารกรุงไทย ช่วยเชิญชวนสมัครสมาชิกหรือนำมาให้ความรู้เกี่ยวกับกองทุนการออมแห่งชาติ

2. ติดตามการประเมินผลการ กองทุนการออมแห่งชาติติดตามลูกค้าหรือในการติดตามความพึงพอใจของผู้สมัครสมาชิก หรือกลุ่มผู้มุ่งหวัง หรือทำวิจัยเรื่องกองทุนการออมแห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่องค์กร

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อ และการประเมินสื่อประชาสัมพันธ์ และควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อให้ได้คำตอบเพิ่มเติมในประเด็นที่การศึกษาเชิงปริมาณทำไม่ได้

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มประชาชนในเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงาน ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทุกกลุ่ม เช่น การจัดทำให้ครบทุกพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2557). *สถิติการบริการด้านทะเบียนราษฎร*. วันที่ค้นข้อมูล 3 กันยายน 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.dopa.go.th/>
- กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). *พฤติกรรมกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์*. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กฤษฏี ยิวคิม. (2555). *ทัศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหงกรณีศึกษามูลนิธิและพระคณาจารย์*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กองทุนการออมแห่งชาติ. (2558). *พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ 2554*. เข้าถึงได้จาก <http://www.nsf.or.th/>
- กิริยา ศรีสงคราม. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นกรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออกจังหวัดชลบุรีในปีการศึกษา 2557*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิตรา เพียรล้ำเลิศ. (2555). *แนะนำกฎหมายใหม่พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554. วารสารกฎหมายสุโขทัยธรรมมาธิราช*, 24(มิถุนายน), หน้า 130-144.
- จิรเดช จิราจินต์. (2555). *ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จ่านง พรายเข้มแข. (2535). *เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการซ่อมเสริม* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต. (2555). *เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชวาล แพร์ดีกุล. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- จิตยา สุวรรณชะภู. (2543). *กรอบความคิดทฤษฎีของกระบวนการวิจัย*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ณชพัฒน์ อัครวิชชนันท์. (2554). *ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บริการเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญของผู้พักอาศัยในอพาร์ทเมนต์ในจังหวัดนนทบุรี*. รายงานเสนอการวิจัย, สาขาวิชาการตลาด, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- เดือนรุ่ง ช่วยเรือง. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเปาะ จังหวัดตรัง*. รายงานเสนอการวิจัย, สาขาวิชาการเงิน, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ที่ว่ากล่าวอำเภอนนทบุรี. (2558). *ข้อมูลทั่วไป*. เข้าถึงได้จาก www.phanatnikhom.go.th
- นันทกา นันทวิสัย. (2552). *การศึกษาเปรียบเทียบภาวการณ์ออมของครัวเรือนในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2522). *การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. นครปฐม: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2531). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*. นครปฐม: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2537). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: B&B.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2547). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล*. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปราโมทย์ ประสาทกุล และปัทมา ว่าพัฒนางศ์. (2555). *โครงสร้างประชากรและการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). *การจัดการความรู้พื้นฐานและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ไพบุลย์ อ่อนมั่ง. (2542). *การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของพฤติกรรมสุขภาพโดยการวิเคราะห์แบบเมต้า*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- รุ่งนภา ศรีชัยฤกษ์โชติ. (2550). *พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชน กรณีศึกษาผู้บริหารศูนย์การขายบริษัทไทยประกันชีวิตจำกัด สาขาธนบุรี กรุงเทพมหานคร. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- วิทวัส รุ่งเรืองผล. (2556). กลยุทธ์ในการเปลี่ยนพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัย 20-29 ปี ผู้การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ฯ. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 36(137), 24-37.
- วิศิษฎ์ บิลมาศ. (2557). *รูปแบบและพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.*
- วีระวัฒน์ ภูกันดาน. (2553). *ความรู้ทัศนคติเกี่ยวกับสุขภาพอาหารของผู้สัมผัสอาหารที่แผงลอยจำหน่ายอาหารในเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการสุขภาพชุมชน, คณะสาธารณสุขศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ศุภวรรณ มณีพันธุ์วงศ์. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมของพนักงานธนาคารในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- สมหมาย คลังพล. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบภายใน กรณีศึกษา: กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการสาธารณะ, วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สายวิจิตร พันภัย. (2553). *ความคิดเห็นที่มีต่อการออมด้วยการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์เกินเฟสค์ของลูกค้าเงินฝากประจำธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง ศรีราชา จังหวัดชลบุรี. การศึกษาค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- สาตีศรี สุตรา. (2539). *การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการออมของชาวชนบทในจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2550). *สภาวะการณ์การออมภาคครัวเรือนของไทย. วันที่ค้นข้อมูล 5 กันยายน 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php>*

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2553). รายงานประจำปี 2553. เข้าถึงได้จาก

<http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php>

สุมาลี สวดยะอาด. (2555). เพศศึกษา. กรุงเทพฯ: วี.พรีน (1991).

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวีณา กัดเกิด. (2551). การศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมของ

พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี.

การศึกษาค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์,

คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล และดลยา จาตุรงค์กุล. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อำนาจ พรสุขสว่าง. (2538). พฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทย. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและ

มานุษยวิทยามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย,

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาคผนวก

ตารางที่ 14 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ

ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านวัตถุประสงค์	
1. กองทุนการออมแห่งชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์เท่านั้น (-)	.2000
2. กองทุนการออมแห่งชาติเป็นกองทุนที่ให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อเสียชีวิตเท่านั้น (-)	.4333
ด้านสมาชิก	
3. แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนแล้ว สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ (-)	.5667
4. นาย ข. มีประกันสังคมกรณีชราภาพอยู่แล้ว แต่สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้อีก (-)	.3000
5. ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการอายุ 30 ปี สามารถสมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติได้ (-)	.2000
6. ผู้สนใจสามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ที่ธนาคารพาณิชย์ทั่วประเทศ (-)	.4000
ด้านสิทธิประโยชน์	
7. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติต้องส่งเงินออมเท่า ๆ กันทุกครั้ง (-)	.5333
8. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมทุกเดือน (+)	.6333
9. หากสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติไม่ส่งเงินออม รัฐจะส่งเงินสบทบให้ (-)	.4333
10. กรณีเกิดอุบัติเหตุ สามารถเบิกค่าชดเชยค่ารักษาพยาบาลได้ (-)	.5000
11. นางสาว ง. เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ต่อมาได้เข้ารับข้าราชการต้องลาออกจากกองทุนการออมแห่งชาติ (-)	.3667
12. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติมีสิทธิได้รับเงินกู้ต่อเมื่อครบอายุ 60 ปี บริบูรณ์เท่านั้น (-)	.2333
13. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ สามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนได้ (-)	.3333
14. นาง ฮ. อายุ 25 ปี จะได้รับเงินสบทบจากรัฐบาลไม่เกินปีละ 600 บาท (+)	.7000

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก
15. กำหนดให้สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติที่มีอายุ 55 ปี จะได้รับเงินสทบจากรัฐบาลปีละไม่เกิน 960 บาท (-)	.2000

ตารางที่ 15 ค่าความยากง่ายรายข้อของแบบสอบถามความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ

ข้อความ	ค่าความยากง่าย
ด้านวัตถุประสงค์	
1. กองทุนการออมแห่งชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์เท่านั้น (-)	.465
2. กองทุนการออมแห่งชาติเป็นกองทุนที่ให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อเสียชีวิตเท่านั้น (-)	.438
ด้านสมาชิก	
3. แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนแล้ว สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ (-)	.378
4. นาย ข. มีประกันสังคมกรณีชราภาพอยู่แล้ว แต่สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้อีก (-)	.354
5. ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการอายุ 30 ปี สามารถสมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติได้ (-)	.489
6. ผู้สนใจสามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ที่ธนาคารพาณิชย์ทั่วประเทศ (-)	.446
ด้านสิทธิประโยชน์	
7. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติต้องส่งเงินออมเท่า ๆ กันทุกครั้ง (-)	.586
8. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมทุกเดือน (+)	.395
9. หากสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติไม่ส่งเงินออม รัฐจะส่งเงินสทบให้(-)	.674

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าความยากง่าย
10. กรณีเกิดอุบัติเหตุ สามารถเบิกค่าชดเชยค่ารักษาพยาบาลได้ (-)	.685
11. นางสาว ง. เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ต่อมาได้เข้ารับข้าราชการต้องลาออกจากกองทุนการออมแห่งชาติ (-)	.420
12. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติมีสิทธิได้รับเงินก็ต่อเมื่อครบอายุ 60 ปีบริบูรณ์เท่านั้น (-)	.362
13. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ สามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนได้ (-)	.619

แบบสอบถาม

เรื่อง ความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ กรณีศึกษา อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยระดับปริญญาโท สาขาบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป จำนวน 6 ข้อ
2. ความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ จำนวน 15 ข้อ
3. ทัศนคติที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงตามความจริง

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุ 1. ต่ำกว่า 25 ปี 2. 25 – 34 ปี
 3. 35 – 44 ปี 4. 45 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี 3. สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ 1. นักเรียน/นักศึกษา 2. ข้าราชการ/พนักงานราชการ
 3. พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน 4. ธุรกิจส่วนตัว/เกษตรกร
 5. รับจ้างทั่วไป 6. อื่นๆ.....
5. ท่านรู้จักกองทุนการออมแห่งชาติหรือไม่ 1. รู้จัก 2. ไม่รู้จัก
6. ท่านเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติหรือไม่ 1. เป็นสมาชิก 2. ไม่เป็นสมาชิก

ตอนที่ 2 ความรู้ที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ถูก	ผิด
ด้านวัตถุประสงค์		
1. กองทุนการออมแห่งชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์เท่านั้น (-)		
2. กองทุนการออมแห่งชาติเป็นกองทุนที่ให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อเสียชีวิตเท่านั้น (-)		
ด้านสมาชิก		
3. แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนแล้ว สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ (-)		
4. นาย ข. มีประกันสังคมกรณีชราภาพอยู่แล้ว แต่สามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้อีก (-)		
5. ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการอายุ 30 ปี สามารถสมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติได้ (-)		
6. ผู้สนใจสามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติได้ที่ธนาคารพาณิชย์ทั่วประเทศ (-)		
ด้านสิทธิประโยชน์		
7. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติต้องส่งเงินออมเท่า ๆ กันทุกครั้ง (-)		
8. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมทุกเดือน (+)		
9. หากสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติไม่ส่งเงินออม รัฐจะส่งเงินสบทบให้(-)		
10. กรณีเกิดอุบัติเหตุ สามารถเบิกค่าชดเชยค่ารักษาพยาบาลได้ (-)		
11. นางสาว ง. เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ ต่อมาได้เข้ารับข้าราชการ ต้องลาออกจากกองทุนการออมแห่งชาติ (-)		
12. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติมีสิทธิได้รับเงินที่ต่อเมื่อครบอายุ 60 ปี บริบูรณ์เท่านั้น (-)		
13. สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ สามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนได้ (-)		
14. นาง ฮ. อายุ 25 ปี จะได้รับเงินสบทบจากรัฐบาลไม่เกินปีละ 600 บาท (+)		
15. กำหนดให้สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติที่มีอายุ 55 ปี จะได้รับเงินสบทบจากรัฐบาลปีละไม่เกิน 960 บาท (-)		

ตอนที่ 3 ทักษะการคิดที่มีต่อกองทุนการออมแห่งชาติ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านวัตถุประสงค์					
1. การจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติเพื่อสร้างความเป็นธรรม และสร้างความเท่าเทียมให้กับแรงงานที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครอง และการดูแลจากภาครัฐ (+)					
2. กองทุนการออมแห่งชาติเป็นกองทุนการออมที่มีประโยชน์ (+)					
3. กองทุนการออมแห่งชาติช่วยเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีรายได้น้อยได้มีเงินใช้จ่ายในยามชราภาพ (+)					
ด้านสมาชิก					
4. การกำหนดช่วงอายุของสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติเหมาะสม (+)					
5. การห้ามผู้ที่มีประกันสังคม กรณีชราภาพ สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติถือว่ามีความเหมาะสม (+)					
ด้านสิทธิประโยชน์					
6. ภายใน 1 ปีแรกรัฐเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีอายุเกิน 60 ปีสามารถสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนมีความเหมาะสม (+)					
7. รัฐบาลจัดสรรเงินเข้าบัญชีกองกลางจำนวน 1,000 ล้านบาท เพื่อใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุนมีความเหมาะสม (+)					

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
8. การออมเงินกับกองทุนการออม แห่งชาติมีความมั่นคงและปลอดภัย (+)					
9. การกำหนดวงเงินการออมในแต่ละปีมี ความเหมาะสม (+)					
10. การกำหนดหลักเกณฑ์ของการรับ เงินกองทุนการออมแห่งชาติก่อนอายุ 60 ปี โดยการลาออกมีความเหมาะสม (+)					
11. การกำหนดให้สมาชิกไม่จำเป็นต้อง ส่งเงินทุกเดือน เป็นการช่วยเหลือผู้ที่มี รายได้ไม่แน่นอน (+)					
12. การรับผลประโยชน์จากกองทุนการ ออมแห่งชาติมีความเหมาะสม (+)					
13. การเป็นสมาชิกกองทุนการออม แห่งชาติทำให้ประชาชนมีความมั่นคงใน ชีวิตหลังเกษียณอายุ (+)					